

புலம் பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ்

செயல்பொருள் காண்பு தருது – காலாண்டிதழ்

PULAM: INTERNATIONAL JOURNAL OF TAMILOLOGY
To Discern the Truth is Wisdom– Quarterly Journal

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் ச.தங்கமணி

Editor-in-Chief

Dr S.Thangamani

இணைப் பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் ஆ.முத்தையன்

Associate –Editor

Dr A.Muthaiyan

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் ஜா.அமிர்தலெனின்

முனைவர் மனோன்மணி தேவி

முனைவர் ச.கோபிநாத்

முனைவர் சா.யமுனாதேவி

முனைவர் ரா.பிரேம் குமார்

முனைவர் க.வெள்ளியங்கிரி

முனைவர் இரா.கோகுல்

நிறுவனர்

முனைவர் ம.சிவயாலன்

மசீலன் பதிப்பகம்

கிழப்பூரம் – 605755

editor@pulamejournal.com

editor@masivanpathippagam.com

pulamejournal@gmail.com

+919486069548

உள்ளடக்கம்

- 1 தமிழ் இலக்கணங்களில் அடைகள் / Parts of Speech in Tamil Grammars
முனைவர் பிரேம் குமார். ரா / Dr Prem Kumar R (1-11)
- 2 ஆணாதிக்கச் சிந்தனையும் படைப்பாளியின் எடுத்துரைப்பியலும் / Patriarchal thinking and the creationist narrative
முனைவர் த. சத்தியசீலன் / Dr T. Sathiyaseelan (12-17)
- 3 சு.தமிழ்ச்செல்வி - மாணிக்கம் நாவலில் பெண் கதை மாந்தர்கள் / Su. Tamilselvi's Female narrators in the novel of Manickam
முனைவர் வெ.மலர்விழி / Dr V. Malarvizhi (18-27)
- 4 செவ்வியல் இலக்கியங்களில் இன்பவியல் கோட்பாடுகள் / Theories of Hedonism in Classical Literature
முனைவர் ச. லெனின்குமார் / Dr S. Leninkumar (28-34)
- 5 நவீன பெண் கவிகளில் பாரதியின் தாக்கம் / Impact of Bharathi in Modern Female poet's
முனைவர் போ.அனு / Dr B.Anu (35-40)
- 6 சங்க அக இலக்கியங்களில் நீர்வாழ் விலங்குகள் / Aquatic animals in Sangam Literature
முனைவர் க. வெள்ளியங்கிரி / Dr K.Velliyangiri (41-50)

தமிழ் இலக்கணங்களில் அடைகள் Parts of Speech in Tamil Grammars

முனைவர் பிரேம் குமார். ரா, உதவிப்பேராசிரியர், மொழித்துறை, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணா கலை
மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் – 641 006

Dr Prem Kumar R, Assistant Professor, Department of Languages, Sri Ramakrishna College of
Arts and Science, Coimbatore – 641 006

DOI : 10.5281/zenodo.7567910

Abstract

A Complete sentence can consist of several components. Not all sentences have all the sentence components. However, some of these elements are essential. The Constituents of the sentence are subject. verb and object. It is not an exaggeration to mention that 'Adai' is the most important element that has been transformed and used without becoming obsolete. Because in traditional grammars, plurals are represented by adjectives. Overtime, adjectives were not limited to the words Sala, Uru, Tava, Nani, Koor, Kazhi and accepted the name Adai, when raising the noun it is given as an Adjective and when raising the verb it is given as a Adverb. Conventional grammars did not establish the category of adverb. Instead, they are presented as Vinaiyechangal and Idaisorkal. Thus, this paper aims to explain what is scattered as Vinaiyecham, Idaisol and Urisol together with the type of 'Adai'.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

ஒரு முழுமை பெற்ற வாக்கியம் பல கூறுகளைக் கொண்டு அமையலாம். எல்லா வாக்கியங்களிலும் வாக்கியத்திற்குரிய எல்லாக்கூறுகளும் இருப்பதில்லை. எனினும் இவற்றில் சில கூறுகள் இன்றியமையாதவை. வாக்கியத்தின் உட்கூறுகளாக எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள், அடை, இணைப்புச்சொல் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இதனுள் 'அடை' காலத்திற்கேற்ப உருமாற்றம் பெற்று வழக்கொழியாமல் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்ற மிக முக்கியமான கூறு என்று குறிப்பிடுவது மிகையாகாது. ஏனெனில், மரபிலக்கணங்களில் மிகுதிப் பொருளை உணர்த்தும் சொற்கள் உரிச்சொல் என்ற சொல்லடைவால் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. காலப்போக்கில் உரிச்சொற்கள் சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி என்ற சொற்களில் மட்டுமே நின்றுவிடாமல் அடை என்ற பெயரை ஏற்று பெயரை உயர்த்தும்போது பெயரை என்றும், வினையை உயர்த்தும்போது வினையடை என்றும் வழங்கப்படுகிறது. மரபிலக்கணங்களில் வினையடை என்ற வகைமை ஏற்படுத்தப்படவில்லை. மாறாக வினையெச்சங்களாகவும், இடைச்சொற்களாகவுமே அவை வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளன. இவ்வாறு வினையெச்சம், இடைச்சொல், உரிச்சொல்லாக சிதறியவற்றை ஒருங்கே அடை என்ற வகைமையால் விளக்கும் விதமாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

Keywords

தமிழ் இலக்கணம், அடை, பெயரடை, பெயரெச்சம், வினையடை, வினையெச்சம், இடைச்சொல், உரிச்சொல்.

முன்னுரை

உலக மொழிகளுள் மிகத் தொன்மையான மொழி தமிழ் மொழி என்பது யாவரும் அறிந்ததே. அதற்கு அடிப்படைக் காரணம் செழுமையான இலக்கியங்களும் இலக்கணங்களுமாகும். மரபு இலக்கணங்கள் மற்றும் தற்கால மொழிநிலைக்கேற்ற இலக்கணங்கள் மற்ற மொழி இலக்கணங்களைக் காட்டிலும் தமிழ் மொழியில் தனித்துவமாக விளங்குகிறது. அதற்கு அடிப்படைக் காரணம் மொழியை செம்மைப்படுத்திய இலக்கணக் கூறுகளாகும். அத்தகைய இலக்கணக் கூறுகளுள் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று அடைகள். இக்கட்டுரையில் அடைகளின் வகைகள் மற்றும் சிறப்பியல்புகளைப் பற்றி; காணலாம்.

பெயரடை

“ஒரு பெயர்ச்சொல்லைத் தழுவி நின்று அப்பெயர்ச்சொல் காட்டும் பொருளின் பண்பினைச் சுட்டுவது பெயரடை எனப்படும்”. (ச.அகத்தியலிங்கம், தமிழ் மொழி அமைப்பியல், ப.155) அதாவது, பெயர்ச்சொற்களைச் சிறப்பிக்கின்ற சொற்களைப் பெயரடைகள் எனலாம்.

எ.கா. நல்ல பையன், குளிர்ந்த தண்ணீர், அழகான குழந்தை, நன்றி இல்லாத பையன் ஆகியவற்றில் வரும் நல்ல, குளிர்ந்த, அழகான, நன்றி இல்லாத ஆகியவை பெயரடைகளாகும். இவையனைத்தும் அவை தழுவிவரும் பெயர்களின் பண்புகளை அல்லது குணத்தைக் காட்டுகின்றன. தலைமைப் பெயர்களின், பொருட்களின் பண்பைக் காட்டும் நிலையில் அவை பெயரடையாக உள்ளன. பெயருக்கு அடையாக வருவது பெயரடை ஆகும்.

மேற்குறிப்பிட்ட எடுத்துக்காட்டுக்களை மிக நல்ல பையன், மிகமிகக் குளிர்ந்த நீர், மிக அழகான குழந்தை, மிகவும் நன்றி இல்லாத பையன் என அடைப்பொருளின் அளவு காட்டும் மிகைப்பாணை (Intensifier) இணைத்துக் கூறலாம். பெயரடைகள் நிரம்ப, மிக போன்ற மிகைப்பாணையும் அதேபோன்று கொஞ்சம், சிறிது போன்ற குறைப்பாணையும் குறிப்பிடுவதற்கு ஏற்றவையாகும்.

பெயரடையின் பல்வேறு பண்புகள்

- பெயரடைகள் பெயரை தழுவிவரும். பெயர்களின் பண்புகளைச் சுட்டி வரும் (நல்ல பையன்)
- மிக, நன்கு, லேசா, கொஞ்சம், சிறிது போன்ற மிகைப்பாணைகளை அல்லது வல்லடைகளை ஏற்றுவரும். (மிக நல்லவன், கொஞ்சம் ஃ சிறிது நல்லவன்) ஒப்புமை காட்டி வரும் பண்பினைக் கொண்டது. (என்னை விட அழகான பையன், என்னை விட மோசமான பையன், என்னைப் போல அழகான பையன்). பெயரடைகள் எப்படிப்பட்ட என்ற வினாவிற்கு விடையாக வரும். (அவன் நல்ல பையன்)
- எவ்வளவு என்ற பதில் சொற்களுடன் பொருந்தி வரும் (அவள் எவ்வளவு அழகான பெண்)

பெயரடைகள் பொருத்தமான திணை பால் இட விசுவகளை ஏற்றுப் பயனிலையாக வரும். (நல்ல பையன், பையன் நல்லவன்) இன்னும் வெளிப்படையாகச் சொன்னால் பயனிலையாக வருவதில் இருந்துதான் பெயரடைகள் உருவாக்கம் பெறுகின்றன. பையன் எளியவன் என்பதிலிருந்து தான் எளிய பையன் போன்றவை உருவாக்கம் பெறுகின்றன.

பெயரடைகளின் பின்னால் எந்தவிதமான ஒட்டுக்களையும் சேர்க்க முடியாது. சான்றாக, அழகிய வீடு என்பதில் காணப்படும் அழகிய என்பதன் பின்னால் பெயர்களுடன் வரும் உம், ஏ, தான், ஆ போன்ற இடைச்சொற்களையோ வினாக்களையோ சேர்க்க முடியாது. ஏதாவது சேர்க்க விரும்பினால் இறுதியில் வரும் பெயருடன் தான் அதை இணைக்க முடியும்.

எ.கா. அவன் நல்ல மாணவன் தான், நல்ல மாணவனா? என்று இறுதியில் தான் சேர்க்க முடியும்.

பெயரடைகளின் வகைப்பாடு

பெயரடைகளின் ஆக்கத்தை வைத்து இவற்றைத் தனிப்பெயரடை என்றும் ஆக்கப் பெயரடை அல்லது கூட்டுப் பெயரடை என்றும் இரண்டு பிரிவாகப் பிரிக்கலாம்.

தனிப்பெயரடை

தனிப்பெயரடை என்பது தனியாக உள்ள சொற்கள் பெயரடையாக வந்து பெயர்களின் பண்பைக் காட்டுவனவாகும்.

எ.கா. பெரிய பையன், பெரும் பலன், பேராசை போன்றவை.

இவற்றில் உள்ள பெரிய, பெரும், பேர் ஆகியவை ஒரு சொல் அடையாக உள்ளதால் இவை தனிப்பெயரடை எனப்படுகின்றன. இவற்றை மரபு இலக்கணிகள் குறிப்புப் பெயரெச்சம் என வழங்குகின்றனர். நல்ல, தீய, பெரிய, சிறிய, கொடிய, எளிய போன்ற பெயரடைகள் எல்லாம் இத்தகையவைகளே. நல், தீ, பெரி, சிறி போன்றவற்றைப் பெயரடை அல்லது குறிப்பு (வினை) அடிகளாகக் கருதலாம்.

ஆக்கப்பெயரடை அல்லது கூட்டுப் பெயரடை

ஆக்கப்பெயரடைகள் இன்னொரு சொல்லிலிருந்து, குறிப்பாகப் பண்புப்பெயர்களுடன் ஒட்டுக்கள் அல்லது பெயரடை விசுவிகள் இணைந்து ஆக்கம் பெறுவன.

எ.கா. அழகான பையன், வேகமான குதிரை போன்றவை கூட்டுப் பெயரடையாகும்.

ஆக்கப்பெயரடை அமைப்பு

பெயரடைகள் பொதுவாகத் தனிப்பெயரடையில் (சிறு, சிறிய) பெயரடை அடி + (பெயரடை விசுவி) என்ற அமைப்பைக் கொண்டது. (நல் + அ > நல்ல) சில பெயர்கள் ஆன என்பதை எடுத்தும் இன்னும் சில, உள்ள, இல்லாத என்பவற்றை எடுத்தும் வரும்.

எ.கா. வேகமான குதிரை, அன்புள்ள பையன், கவனம் இல்லாத பையன்.

வினைப் பெயரடைகள்

பெயரடைகள் பண்புப் பெயர்களிலிருந்தும் பெயரடை அடிகளிலிருந்தும் உருவாவது போன்று வினையடிகளிலிருந்தும் உருவாக்கம் பெறுகின்றன.

எ.கா. படித்த பையன், இருண்ட வீடு போன்றவை வினைகளிலிருந்து உருவாக்கம் பெறுகின்றன. இவை வினையடி + கால இடைநிலை + பெயரடை என்ற அமைப்பைக் கொண்டு வரும். இங்குக் கால இடைநிலை காலம் காட்டுவதில்லை. சான்றாக, பழுத்த பழம், நீண்ட கயிறு, உயர்ந்த உள்ளம், விரிந்த மார்பு, சிறந்த வாழ்க்கை போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

எதிர் (மறை) அடைகள்

பண்புச்சொற்களின் அடிப்படையில் உருவாகும் பெயரடைகள் எதிர்ச்சொல்லை அடிப்படையாக வைத்தே எதிர்ப் பெயரடைகள் தோன்றுகின்றன.

எ.கா. நல்ல பழம், கெட்ட பழம், பெரிய பையன், சின்ன பையன் போன்றவை.

இந்நிலை வினையடிப்படையாக உருவாகும் பெயரடைகளில் காணப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக உயர்ந்த, தாழ்ந்த, அகன்ற, குறுகிய போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். சிறந்த எதிர்ச்சொற்கள் இல்லாத வினைகளில் எதிர்மறையே எதிர்ச்சொற்களாகப் பயன்படுகின்றன. சான்றாக, படித்த பையன், படிக்காத பையன், பழுத்த பழம், பழுக்காத பழம் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

பெயரடையும் பெயரெச்சமும்

“பெயர்ச்சொற்களைச் சிறப்பிக்கின்ற சொற்களைப் பெயரடைகள் என்கிறோம். இவற்றைப் பெயரெச்சம் என்று அழைக்காததற்குக் காரணம் உண்டு. தமிழிலக்கண நூலார் பெயரெச்சம் என்று குறிப்பிடுபவை பெயரடைகளில் ஒரு வகையே ஆகும். பெயரெச்சம் என்பது ஒரு பெயரைக் கொண்டு முடிகிற சொல். அப்பெயர் ஆறு வகைகளில் ஏதாவது ஒன்றாக இருக்கலாம்”. (கு.பரமசிவம், இக்காலத் தமிழ் மரபு, ப.181) பெயரெச்சம் காலம் காட்டும். அது தொழிலையும் உணர்த்தும் என்னும் கருத்தில் நன்னூலார்,

“செய்த செய்கின்ற செய்யுமென் பாட்டிற்

காலமுஞ் செயலும் தோற்றிப் பாலொடு

செய்வ தாதி யறுபொருட் பெயரும்

எஞ்ச நிற்பது பெயரெச் சம்மே” (நன்.(காண்), சொல். நூ.எ.340) என்ற நூற்பாவைத் தந்துள்ளார். அவர் கருத்துப்படி, தெரிநிலை வினைகளிலிருந்து பிறந்தவற்றையே பெயரெச்சம் என்று அழைப்பதாகத் தெரிகிறது. உரையாசிரியர்கள் குறிப்புவினைப் பகுதிகளிலிருந்து பிறந்தவற்றையும், எதிர்மறை வினைகளிலிருந்து பிறந்தவற்றையும் பெயரெச்சங்கள் என்றே அழைப்பார்கள். இவையெல்லாம் ஒரே வகை என்று வைத்துக் கொண்டாலும் இவை மட்டும் பெயரடைகள் என்று சொல்லிவிட முடியாது.

இக்காலத் தமிழில் ஒரு, இரு, இரண்டாம், மூன்றாம் என்பவை போல எண்ணுப் பெயரடைகள் (Numeral adjectives) உள்ளன. பெயர்ச்சொற்களோடு –ஆன என்னும் பெயரடை விசுவயைச் சேர்ப்பதன் மூலம் தோன்றுகின்ற அழகான, மோசமான முதலிய பெயரடைகள் உண்டு. செய்த, செய்கிற, செய்யும் என்பன போன்ற தெரிநிலைப் பெயரெச்சங்களும், நல்ல, பெரிய என்பன போன்ற குறிப்புப் பெயரெச்சங்களும், செய்யாத, செய்யமாட்டாத என்பன போன்ற

எதிர்மறைப் பெயரெச்சங்களும் உண்டு. ஆகவே, பெயர்ச்சொற்களைச் சிறப்பிக்கின்ற வகையில் வரும் எல்லாச் சொற்களையும் பெயரடைகள் எனலாம்.

தமிழ்ப் பெயரடைகளும் பிறமொழிப் பெயரடைகளும்

தமிழில் பெயரடை பெயர்ச்சொல்லுக்கு முன்னேயே வரும். தமிழில் பெயரடை ஐம்பாலுக்கும் பொது. சான்றாக, நல்ல என்னும் பெயரடை தன்வடிவில் மாறாமல் மனிதன், பெண், ஆட்கள், மாடு, பன்றிகள் ஆகிய ஐம்பாற் சொற்களையும் சிறப்பிக்கலாம். ஆனால், “ஃபிரெஞ்சு போன்ற வேறு சில மொழிகளில் பெயரடையும் பெயர்ச்சொல்லைப் போன்றே திணை, பால், எண், இடம் உணர்த்தும் விசுவயைப் பெறுகிறது. அதாவது, பெயர்ச்சொல்லின் திணை முதலியவற்றுக்குத் தகுந்தபடி பெயரடையின் வடிவம் மாறுகிறது.

எ.கா. le petit garçon – சின்னப் பையன்

le petits garçons – சின்னப் பையன்கள்

la petite fille – சின்னப் பெண்

les patites filles – சின்னப் பெண்கள்” (கு.பரமசிவம், இக்காலத்

தமிழ் மரபு, ப.182) என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

தமிழில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பெயரடைகளை –உம் உருபு சேர்த்து இணைக்க முடியாது.

எ.கா. நல்ல, சுவையான சாப்பாடு

நல்லவும் சுவையானவும் சாப்பாடு (இவ்வாறு எழுதுதல் தவறு)

ஆங்கிலம் போன்ற வேறு சில மொழிகளில் பெயரடைகளை இணைக்கலாம்.

எ.கா. A Good and Delicious meal

தமிழ்ப் பெயரடைகளின் தொடரணியற் சிறப்புகள்

தமிழ் வாக்கியத்தில் எந்த ஓர் உறுப்போடும் -ஆ என்னும் வினாவுருபைச் சேர்க்க முடியும். ஆனால் பெயரடைகள் இவ்வுருபை ஏற்பதில்லை.

எ.கா. மாதவி நேற்றைக்கு அற்புதமாக ஆடினாள்

இவ்வாக்கியத்தில் உள்ள நான்கு உறுப்புக்களில் ஒவ்வொன்றோடும் -ஆ உருபைச் சேர்க்கலாம்.

மாதவியா நேற்றைக்கு அற்புதமாக ஆடினாள்?, மாதவி நேற்றைக்கா அற்புதமாக ஆடினாள்?,

மாதவி நேற்றைக்கு அற்புதமாகவா ஆடினாள்?, மாதவி நேற்றைக்கு அற்புதமாக ஆடினாளா?

என்றவாறு சேர்க்கலாம். ஆனால், நேற்றைக்கு அற்புதமாக ஆடிய மாதவி கேட்டாள் என்பதில்

எழுவாயோடும், வினைமுற்றோடும் -ஆ உருபைச் சேர்க்கலாம். ஆனால், பெயரெச்சத் தொடரில்

எந்த ஒரு கூறோடும் சேர்க்க முடியாது.

தமிழ் வாக்கியத்தில் எந்த உறுப்போடும் அழுத்தப் பொருளை உணர்த்தும் தான் என்பதைச் சேர்க்க முடியும்.

எ.கா. ராதைதான் கண்ணனை உயிருக்குயிராய் நேசித்தாள், ராதை கண்ணனைத்தான் உயிருக்குயிராய் நேசித்தாள். இவ்வாறு மற்ற சொற்களுடன் தான் என்பதைச் சேர்க்கலாம்.

ஆனால், பெயரெச்சத் தொடரில் எந்த ஒரு கூறோடும் தான் சேர்க்க முடியாது.

பிரிநிலை அடையும் பிரிநிலை அல்லாப் பெயரடையும்

‘பெரிய அமெரிக்கா நாடு’ சிறிய நாடுகளுடன் ஒத்துப் போகவேண்டும் போன்ற வாக்கியங்களில் காணப்படும் பெரிய என்ற அடை பிரிநிலை இல்லாப் பெயரடையாகும். ஆனால், சிறிய நாடு என்பதில் வரும் சிறிய என்பது பிரிநிலை அடையாகும்.

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பெயரடைகள்

ஒரு தொடரில் வெவ்வேறு பண்புகளைக் குறிக்கும் பெயரடைகள் அடுக்கி வரும்.

எ.கா. பெரிய வேகமான குதிரை, நல்ல அழகான வீடு போன்று பெயரடைகள் வரும். அடையடுத்து வரும் பெயர்களின் பண்பைக் குறிக்கும் அடைகள் பெயர்களுடன் நெருங்கி வருகின்றன.

எ.கா. பழம்பெரும் கலாச்சாரம், முதுபெரும் புலவர் போன்றவை.

“பெயரடைகளின் பின்னால் எந்தவிதமான ஒட்டுக்களையும் சேர்க்க முடியாத நிலையில் இவை –உம் என்ற இணைப்புருபை எடுப்பதில்லை. எனவேதான் சிறந்த வேகமான குதிரை, சுத்தமான அழகிய வீடு போன்று எவ்வித இணைப்பு உருபும் இல்லாமல் இணைந்து நிற்கின்றன. ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகளில் ‘He is a good and nice boy’ என ‘and’ போட்டுக் கூறுதலைக் காணமுடிகிறது. ஆனால் தமிழ் மொழியில் அடைகள் எந்தவிதமான இணைப்பு ஒட்டையும் எடுத்து வருவதில்லை” (தமிழ் மொழி அமைப்பியல், ப.161) என ச.அகத்தியலிங்கம் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வினையடை

பண்டைய தமிழ் இலக்கணங்கள் வினையடை என்ற இலக்கணக்கூறினை வகுக்கவில்லை. இவற்றைப் பொதுவாக வினையெச்சங்களாகவும், இடைச்சொற்களாகவுமே கருதினர். “தெய்வச்சிலையார் ‘இனி’ என்பதை வினையெச்சம் என்றே கூறியுள்ளார். தமிழ் இலக்கணிகளில் சிலர் வினையடை என்பதில் வினையெச்சங்களை எல்லாம் அடக்குவார்கள். இன்னும் சிலரோ வேற்றுமைகளையும் இதில் அடக்குவர்” (ச.அகத்தியலிங்கம், தமிழ் மொழி அமைப்பியல், ப.222) என்பார்.

வினையடைகளுக்கெனச் சில பண்புகள் உள்ளன. கண்ணன் வந்து பார்த்தான் போன்றவை வந்தான், பார்த்தான் என இணைப்பு நிலையில் வருவன. எனவே இவற்றை வினையடையாகக் கொள்வது கடினம். ஆனால், அவன் விரைந்து வந்தான், கூர்ந்து பார்த்தான் போன்றவற்றில் வரும் வினையெச்சங்கள் வினையைச் சிறப்பித்து வருவன. இவற்றைத் தற்காலத் தமிழில் அவன் விரைவாக வந்தான், கூர்மையாகப் பார்த்தான் என்று கூறலாம்.

நன்கு செய்தான், கூர்ந்து பார்த்தான் போன்றவற்றை வெறும் குறிப்பு வினையெச்சம் என்றும் தெரிநிலை வினையெச்சம் என்றும் கூறுவதைக் காட்டிலும் அவை தரும் பொருளை அடிப்படையாக வைத்தும் அவை கொண்டு முடியும் இலக்கணப் பொருளை அடிப்படையாக வைத்தும் நன்றாகச் செய்தான், கூர்மையாகப் பார்த்தான் என இன்றைய தமிழில் காணப்படும் புதிய ஆக்கங்களுடன் இவற்றை வினையடை எனப் புதிய ஓர் இலக்கணக் கூறாக இனம் காண்பதும் தற்காலத் தமிழ் மொழியின் அமைப்பைத் துல்லியமாகப் புரிந்து கொள்ள உதவும்.

வினையடை வகை

“வினையடைகளை அவற்றின் அமைப்பு அடிப்படையில் தனி வினையடை, கூட்டு வினையடை அல்லது ஆக்க வினையடை என இரண்டாக வகுப்பர்”. (எம்.ஏ.நுஃமான், அடிப்படைத் தமிழ் இலக்கணம், ப.164)

தனி வினையடை

நேற்று, இன்று, நாளை, இனி, இனிமேல், மெல்ல, மீண்டும், இன்னும், மறுபடியும், அடிக்கடி, சுடச்சுட போன்றவற்றைத் தனிவினையடை எனலாம். இவற்றுள் நேற்று, இன்று, நாளை, இனி போன்றவை பகாப்பதங்கள். இனிமேல், மெல்ல, மீண்டும், அடிக்கடி, சுடச்சுட முதலியவை பகுப்பதங்கள். இனி + மேல், மெல் + அ, மீள் + ட் + உம், அடி + க்கு + அடி, சுட + சுட என இவற்றைப் பிரித்து பார்க்கலாம். எனவே, இவை தனிச்சொற்கள் போலவே இயங்குகின்றன. இவை எல்லாவற்றையும் பிரித்து ஒவ்வொரு கூறுக்கும் பகுதி விசுவாசம் இலக்கண அடிப்படையில் பொருள் விளக்கம் கூறமுடியாது. மீண்டும் என்பவற்றில் மீள் என்பது வினையடி, ட் என்பது இறந்தகால இடைநிலை, உம் என்பது விசுவாசம் என விளக்க முடியாது. மீண்டும் என்பது முற்றிலும் புதிய பொருளில் மறுபடியும், திரும்பவும் என வழங்குகின்றது. எனவே இவற்றைத் தனி வினையடைகள் எனலாம்.

கூட்டு வினையடை

பெயர்ச்சொற்களுடன் -ஆக, -ஆய் போன்ற வினையடை விசுவாசம் இணைத்து ஆக்கப்படும் வினையடைகள் கூட்டு வினையடை அல்லது ஆக்க வினையடை எனப்படும்.

எ.கா. வேகமாக, புதுமையாக, மெதுவாக, இளமையாக, இனிமையாக, சுவையாக

ஆக என்பதை ஆகு என்னும் வினையின் செய்ய என்னும் எச்ச வடிவமாகவும், ஆய் என்பதை அதன் செய்து என்னும் எச்ச வடிவமாகவும் கொள்ளலாம். வினையடைகளை ஆக்குவதற்குப் பயன்படும்போது அவை வினையெச்சம் என்னும் தன்மையை இழந்து வினையடை விசுவாசமே செயற்படுகின்றன. அடுக்குச் சொற்களும் -ஆக என்னும் விசுவாசம் வினையடையாகப் பயன்படுகின்றன.

எ.கா. பளபளப்பாக, மினுமினுப்பான, வழுவழுப்பாக, அடுக்கடுக்காக போன்றவை.

தனித்து அல்லது அடுக்கிவரும் ஒலிக்குறிப்புச் சொற்களை அடுத்து -என்று என்னும் இடைச்சொல் வினையடை விசுவாசம் பயன்படுகிறது.

எ.கா. திடீரென்று, படக்கொன்று, உம்மென்று

திடீர்திடீரென்று, மடமடவென்று, திடுதிடுவென்று, கடகடவென்று, படபடவென்று என்று என்பதற்குப் பதிலாக என என்பதும் இச்சொற்களோடு வந்து அவற்றை வினையடை ஆக்குகின்றது. சான்றாக திடீரென, படபடவென போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

வினையடைகளை அவற்றின் பொருள் அடிப்படையில் பல வகைகளாகப் பாகுபடுத்தலாம். அவை பின்வருமாறு,

1.காலம் உணர்த்தும் வினையடைகள், 2.இடம் உணர்த்தும் வினையடைகள், 3.முறை உணர்த்தும் வினையடைகள், 4.காலத்தொடர்ச்சி உணர்த்தும் வினையடைகள், 5.அளவு உணர்த்தும் வினையடைகள் போன்றவையாகும்.

காலம் உணர்த்தும் வினையடைகள்

ஒரு வினைச்சொல்லைத் தழுவி நின்று வினை எப்பொழுது நிகழ்ந்தது என்பதை உணர்த்தப் பயன்படும் வினையடைகள் காலம் உணர்த்தும் வினையடைகள் அல்லது நேர வினையடைகள் எனப்படும்.

எ.கா. நேற்று, இன்று, நாளை, மாலையில், காலையில், அன்று, முன்பு, பின்பு, பின்னர், உடனே, இப்பொழுது, அப்பொழுது, இனி, இனிமேல், ஏற்கெனவே என்பன போன்று வரும்.

நான் நேற்று வந்தேன், கண்ணன் அடிக்கடி வந்தான், தம்பி இப்பொழுதுதான் போனான், அவர் பிறகு வருவார், குமரன் இனிமேல் வரமாட்டார் போன்ற வாக்கியங்களில் நேற்று போன்றவை செயல் நடைபெறும் குறிப்பிட்ட நேரம் போன்றவற்றைக் காட்டுவதால் இவை கால வினையடை எனப்படும்.

இடம் உணர்த்தும் வினையடைகள்

ஒரு வினைச்சொல்லைத் தழுவி நின்று அவ்வினை எங்கு நிகழ்ந்தது என்பதை உணர்த்தப் பயன்படும் வினையடைகள் இடம் உணர்த்தும் வினையடைகள் எனப்படும்.

எ.கா. அங்கே, இங்கே, மேலே, கீழே, முன்னால், பின்னால், உள்ளே, வெளியே, எதிரே என்பன போன்று வரும்.

அவர்கள் எல்லோரும் அங்கே போனார்கள், அவன் கீழே நிற்கின்றான், நீங்கள் இங்கே வர வேண்டாம், ஏன் வெளியே நிற்கிறீர்கள்; உள்ளே வாருங்கள் என்பன போன்று அமைந்து வருவதால் இவை இடம் உணர்த்தும் வினையடைகள் என வழங்கப்படுகின்றன.

முறை உணர்த்தும் வினையடைகள்

வினை எவ்வாறு நிகழ்ந்தது என்பதை உணர்த்தப் பயன்படும் வினையடைகள் முறை உணர்த்தும் வினையடைகள் எனப்படுகின்றன.

எ.கா. வேகமாக, மெதுவாக, இதமாக, இனிமையாக, பரபரப்பாக, இலகுவாக, விரைவாக, நிதானமாக, நேர்மையாக, படிப்படியாக, அழகாக என்பன போன்று அமையும்.

கண்ணன் அப்பணியை அழகாகச் செய்தான், நான் வேகமான ஓடினேன், அவர் நிதானமாகப் பேசினார், அவள் இனிமையாகப் பாடினாள் என்றவாறு அமைந்து வரும்.

மேலும் பெரும்பாலான முறை உணர்த்தும் வினையடைகள் மிக, மிகவும், ஆகவும், மிகமிக முதலிய மிகைச்சொற்களைப் பெற்று வரும்.

அவள் மிகமிக இனிமையாகப் பாடினாள், நான் மிகவும் வேகமாக நடந்தேன், அவர் மிக நிதானமாகப் பேசினார் என்பன போன்று அமைந்து வரும்.

காலத் தொடர்ச்சி உணர்த்தும் வினையடைகள்

அடிக்கடி, தினமும், எப்போதும், எப்போதாவது, இருந்திருந்து, இருந்தாற்போலிருந்து, திடீர்திடீரென, நாள்தோறும் போன்ற வினையடைகள் வினை நிகழும் காலத் தொடர்ச்சியை உணர்த்துகின்றன.

எ.கா. அவர் அடிக்கடி வருகிறார்

கண்ணன் நாள்தோறும் வழிபாடு செய்வான்

காவல்துறையினர் திடீர்திடீரெனச் சோதிக்கிறார்கள்

அளவு உணர்த்தும் வினையடைகள்

வினை எந்த அளவில் நிகழ்கிறது என்பதை உணர்த்தும் வினையடைகள் அளவு உணர்த்தும் வினையடைகள் என வழங்கப்படுகிறது.

எ.கா. ஏராளமான, நிறைய, குறைவாக, மிகுதியாக, தாராளமாக, பெருமளவில், பெரும்பான்மையாக, சிறுபான்மையாக, திரளாக என்பன போன்று வரும்.

மக்கள் திரளாக வந்திருந்தார்கள், நீங்கள் குறைவாகச் சாப்பிடுவது நல்லது, அவர் பணத்தை நிறையச் செலவு செய்கிறார்.

வினையடைகள் அடுக்கி வருதல்

பெயரடைகள் போல் வினையடைகளும் அடுக்கி வருவதுண்டு. உதாரணமாக, சின்னச்சின்னதாக, பெரிதுபெரிதாக, நீளம்நீளமாக, அழகுஅழகாக, வண்ணவண்ணமாக என்பன போன்று வரும்.

பூக்கள் அழகழகாகப் பூத்துள்ளன, வீடுகள் வண்ணவண்ணமாகக் காட்சியளிக்கின்றன என்பது போன்று தொடர்களில் அமைந்து வரும். அடுக்கிவரும் சில வினையடைகள் மிகைப்பொருளைத் தருகின்றன.

எ.கா. சின்னஞ்சிறியதாக, செக்கச்சிவந்து

வினையடையும் வினையெச்சமும்

“ஒரு வினைச்சொல்லைச் சிறப்பித்து வரக்கூடிய சொற்களை வினையடைகள் (யுனஎநசடிள) எனலாம்;. இவற்றை வினையெச்சம் என்று அழைக்காததற்குக் காரணம் உண்டு. தமிழிலக்கண நூலார் வினையெச்சம் என்றழைப்பது வினையடைகளில் ஒரு வகையேயாகும்” (கு.பரமசிவம், இக்காலத் தமிழ் மரபு, ப.243) என இக்காலத் தமிழ் மரபு என்னும் பனுவல் குறிப்பிடுகின்றது. காலத்தைக் காட்டுவனவாகவும், திணை, பால், எண், இடம் உணர்த்தாதவையாகவும் வருபவையே வினையெச்சங்கள் என்னும் கருத்தில்,

“தொழிலுங் காலமுந் தோன்றிப் பால்வினை

ஒழிய நிற்பது வினையெச் சம்மே” (நன்.(காண்), சொல். நூ.எ.342) என்று நன்னூலார் கூறியுள்ளார். அவரே அடுத்த நூற்பாவில் வினையெச்ச வகைகளைப் பற்றியும் விகுதிகளைக் கொண்டும் கூறியுள்ளார். அதனை,

“செய்த செய்பு செய்யாச் செய்யூச்

செய்தெனச் செயச்செயின் செய்யிய செய்யியர்

வான்பான் பாக்கின வினையெச் சம்பிற

ஐந்தொன் றாறுமுகக் காலமு முறைதரும்” (மேலது, நூ.எ.343) என்னும் நூற்பாவின் மூலம் அறியலாம். செய்து, செய்பு, செய்யா, செய்யு, செய்தென, செய்ய, செய்யின், செய்யிய, செய்யியர் என்னும் ஒன்பது வாய்பாடுகளையும் வான், பான், பாக்கு என்னும் மூன்று விகுதிகளையும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இக்காலத்தமிழில் வழங்கும் வினையடைகளையெல்லாம் இப்பன்னிரண்டிற்குள் அடக்க முடியுமா என்பது ஐயமே. செய்து, செய்ய என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சங்கள் மட்டுமே இக்காலத்தில் வழங்குகின்றன.

“நிபந்தனைப் பொருளில் வருகிற செய்தால் வடிவத்தைச் செய்யின் என்பதில் அடக்கினால் மூன்று வாய்பாடுகள் வழக்கிலுள்ளன எனலாம். -வான், -பான், -ப்பான் ஆகிய மூன்றும் ஒரே விகுதியின் மாற்றுருபுகளாகவே கொள்ளத்தக்கன. இவற்றில் -வான் மெல்வினைகளோடும், -பான் நடுவினைகளோடும், -ப்பான் வல்வினைகளோடும் வருகின்றன. இவ்விகுதி ஒரே ஒரு வாக்கிய அமைப்பில் மட்டுமே வருகிறது.

எ.கா. இதை அவரிடம் சொல்வானேன்?, மூக்குப் பிடிக்கத் தின்பானேன்?, நாயை அடிப்பானேன்? இவ்வாறு, நன்னூலார் கூறியவற்றுள் நான்குவகைகளே இக்காலத்தில் வழங்குகின்றன. ஆனால், இக்கால வினையடைகளையெல்லாம் இந்த நான்கினுள் அடக்க முடியாது” (இக்காலத் தமிழ் மரபு, ப.244) என்பார் கு.பரமசிவம். வினையடைகளில் ஒருவகை, பெயர்ச்சொற்களோடு -ஆய் என்னும் விகுதியைச் சேர்ப்பதனால் பிறக்கிறது. ஆய் என்பது சொல்லளவில் ஆகி என்பதன் திரிபு. ‘ஆய்’ என்பதைச் செய்தெனெச்சம் என்று சொல்லலாம்.

முடிவுரை

அடையினுள் பெயரடை, வினையடை என்ற பகுப்பு முதன்மையானது. பெயரடையினுள் அதன் பண்புகளும் பெயரடைகளின் வகைப்பாடும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. அதனோடு பெயரடையும் பெயரெச்சமும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தமிழ்ப் பெயரடைகளோடு பிறமொழி பெயரடைகளும் ஒப்புமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. வினையடையினுள் அதன் வகையும், வினையடையும் வினையெச்சமும் குறித்து இக்கட்டுரையில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. அகத்தியலிங்கம் முனைவர். ச, தமிழ்மொழி அமைப்பியல், மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம், சிதம்பரம் - 608 001, 2002
2. பரமசிவம் கு., இக்காலத் தமிழ் மரபு, அடையாளம் வெளியீடு, திருச்சி – 621 310, 2011
3. புலியூர்க்கேசிகன்(பதி), நன்னூல் - சொல்லதிகாரம்(காண்டிகையுரை), சாரதா பதிப்பகம், சென்னை – 600 018, 2010.
4. நுஃமான் எம்.ஏ, அடிப்படைத் தமிழ் இலக்கணம், அடையாளம் வெளியீடு, திருச்சி – 621 310, 1999

Reference Books

1. Agathiyalingam Dr.S, Tamilmozhi Amaipiyal, Meiyappan Tamizhaivagam, Chithambaram-608 001, 2002
2. Paramasivam K, Ikkala Tamil Marabu, Adaiyalam Veliyeedu, Trichy – 621 310, 2011
3. Puliyurkesikan(Eds), Nanool – Solathikaaram(Kaandikaiyurai), Saradha Publication, Chennai – 600 017, 2010
4. M.A.Nuhman, Adipadai Tamizh Ilakkanam, Adaiyalam Veliyeedu, Trichy – 621 310, 1999

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

பிரேம் குமார். ரா “ தமிழ் இலக்கணங்களில் அடைகள்” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 3, இதழ் 1, சனவரி 2023, பக். 1-11

Cite this Article in English

Prem Kumar R “ Parts of Speech in Tamil Grammars” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.3 Issue 1, January 2023, pp. 1-11

ஆணாதிக்கச் சிந்தனையும் படைப்பாளியின் எடுத்துரைப்பியலும்

Patriarchal thinking and the creationist narrative

முனைவர் த. சத்தியசீலன், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), நவ இந்தியா, கோயம்புத்தூர் - 641 006.

Dr T. Sathiyaseelan, Assistant Professor, Department of Tamil, Sri Ramakrishna College Of Arts and Science (Autonomous), Nava India, Coimbatore – 641 006.

DOI : 10.5281/zenodo.7567930

Absract

It can be seen that contemporary short stories are emerging as symbolizing the traditions of patriarchal thought. It is healthy that male creators are also writing works related to women's equality and women's rights. But there is little to deal with a writing style parallel to the feminist writing tradition. Writers with a narrow view of feminism as emphasizing sexual freedom are operating as creative geniuses in this society. In this way, this article sheds light on how Su. Venugopal's collection of short stories 'Kalavu Pogum Puravigal' has highlighted the tradition of patriarchal thinking by fictionalizing female characters.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தற்காலச் சிறுகதைகள் ஆணாதிக்கச் சிந்தனை மரபுகளை அடையாளப்படுத்தும் விதமாக வெளிவந்து கொண்டிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. பெண் சமத்துவம், பெண் உரிமை சார்ந்த படைப்புகளை ஆண் படைப்பாளர்களும் எழுதி வருவது ஆரோக்கியமான ஒன்றாக உள்ளது. ஆனால் பெண்ணிய எழுத்து மரபிற்கு இணையான எழுத்து முறையை கையாள்வது குறைவு. பெண்ணியம் என்பது பாலியல் சுதந்திரத்தை வலியுறுத்துவது என்ற குறுகிய பார்வை கொண்ட எழுத்தாளர்கள் இச்சமூகத்தில் படைப்பு மேதமைகளாக இயங்கி வருகின்றனர். அவ்வகையில் சு. வேணுகோபால் அவர்களின் 'கலவு போகும் புரவிகள்' சிறுகதைத் தொகுப்பு, ஆணாதிக்கச் சிந்தனை மரபை எத்தன்மையில் எடுத்துரைத்துள்ளது பெண் கதாபாத்திரங்களைப் புனைந்து எவ்வாறு எடுத்துரைத்துள்ளது என்பதை இக்கட்டுரை வெளிச்சப்படுத்துகிறது.

Keywords: பெண்ணியம், ஆணாதிக்கம், படைப்பாளி, கதைசொல்லி, எடுத்துரைப்பியல்.

பாலியல் தொழிலாளியின் அவல நிலை

புனைகதைகளைப் படைக்கும் படைப்பாளிகள் எதார்த்தத்தின் சாட்சியாய் இருக்கிறேன் என்று கூறிக்கொண்டு ஆணாதிக்க, சாதிய மனநிலையுடன் படைப்புகளைப் படைத்துவருவதைக் காணமுடிகிறது. சாதிய மனநிலை என்றால் தாழ்த்தப்பட்ட பெண்களைப் படைக்கும் போது அவர்கள் பாலியல் எண்ணம் கொண்டவர்களாக, ஆதிக்கச் சாதியின் ஆண்களுக்கு இசைந்து போகிறவர்களாகப் படைக்கின்றனர். அதேசமயம் ஆதிக்கச் சாதிப் பெண்களின் பாலியல் குறித்து பேசுவதில்லை.

ஆணாதிக்க மனநிலையில் படைக்கும்போது சமூகப் பண்பாட்டு செயல்பாடுகளுக்கு ஒத்தவர்களைச் சிறந்த பெண்ணாகவும் அதிலிருந்து மாறுபட்டு இயங்கும் பெண்களை ஒழுக்கங்கெட்டவர்களாகவும் படைத்து தனது படைப்புச் செயல்பாட்டில் பூரணத்துவம் அடைகின்றனர்.

அவ்வகையில், 'மீதமிருக்கும் கோதும் காற்று' என்ற கதையில் காதலனால் கைவிடப்பட்ட பெண் பாலியல் தொழிலாளியாக மாறியிருக்கும் சூழலைப் பதிவு செய்கிறார். பெரும்பாலும் பாலியல் தொழிலாளி பெண்களைப் பதிவு செய்யும்போது காதலைத் தான் குற்றவாளிக் கூண்டில் நிறுத்துகின்றனர். குடும்பம், சமூகம் போன்ற வேறு எந்தக் காரணத்தையும் இவர்கள் கண்டுகொள்வதில்லை. இது ஒருவித சாதி, மத கண்ணோட்டத்தை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது.

'சுப்பம்மாள்' என்கிற 'சுகிர்தா' என்ற கதாபாத்திரத்தின்வழி பாலியல் தொழிலாளர்கள் சந்திக்கும் பிரச்சனைகளை பதிவு செய்கிறார் படைப்பாளி. தான் பாலியல் தொழிலாளியாக இருந்தாலும் தனது வாழ்நாளில் ஒருவனுடனாவது சமூகம் மதிக்கின்ற வாழ்வை வாழவேண்டும் என்று வாழ்க்கையை நடத்திவருபவளாக சுகிர்தா கதாபாத்திரத்தை எடுத்துரைக்கிறார். இங்கு ஒழுக்க உடல் ஒழுக்கமற்ற உடல் என்ற கற்பிதத்திற்குள் புதைந்துகிடக்கும் சிந்தனையாளராக படைப்பாளி வெளிச்சப்படுகிறார்.

ஆண் சமூகம் பாலியல் தொழிலாளிகளை சித்ரவதைக்குள்ளாக்கும் செயல்பாட்டை நேரடிக்காட்சிபோல, எதார்த்தத்துடன் காட்சிப்படுத்துகிறார். பாலியல் தொழிலாளி என்றால் இந்த சமூகம் உடலை வைத்துப் பணம் சம்பாதிக்கும் கருவியாகத்தான் பார்க்கிறது. தனது இச்சையைப் போக்கிக்கொள்ள ஆண் சமூகம் பாலியல் தொழிலாளிகளை கூட்டு பாலியல் பலாத்காரத்திற்கு உட்படுத்தும் போது அந்த பெண்ணின் மனநிலையானது,

“ஒவ்வொருவனும் மேலே படுக்கும்போது யோனி உடலின் வேறுவேறு இடங்களில் இருக்கக்கூடாதா என்றிருந்தது” (மேலது, ப.25)

என்ற எண்ணத்திற்குள் புதைந்து விடுவதை படைப்பாளி எடுத்துரைக்கிறார். உடல்மீது உணர்வற்ற காமம் இறந்த ஒரு பெண்ணின் சுயத்தில் எஞ்சிநிற்கும் சிந்தனையாக இதைக் காணமுடிகிறது.

பாலியல் தொழிலாளி என்றாலும் அவளைப் பெண்ணாக இந்த சமூகம் பார்க்க மறுக்கிறது. ஆண்களுக்கு அவள் ஒரு கருவி. அந்த கருவியை எப்படி வேண்டுமானாலும் அணுகலாம் என்பதை,

“உதட்டிற்குத் தாவியபோது சுவாசம் உயிர் வேதனை. தம் பண்ணியதை விட்டு மூச்சை இழுத்தும் அடியாழம்வரை அவன் தூர்நாற்றம்... குமட்டியது. உடலுக்குள் நாற்றமா? நாற்றத்தைப் போர்த்தியிருக்கும் உடலா?” (மீதமிருக்கும் கோதும் காற்று, ப.25)

என்று எடுத்துரைக்கிறார். இது பெண்ணைப் பாலியல் குறியீடாக மட்டும் அணுகும் ஆணாதிக்கச் சிந்தனையாளர்களை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

கூட்டு பலாத்காரத்திற்கு உட்படுத்தும்போது பாலியல் தொழிலாளி கதறுவதில்லை. ஆனால் அவளின் உடல் வலியால் கதறும். ஆண் உலகத்திற்கு அதன் வலியை உணர்தல் எளிதானதன்று என்பதை,

“மலத்தில் விழுந்த ஈயாக யோனியில் புரண்டார்கள். நிமிர்ந்தபோது அடிவயிற்று வலி. பிராந்தியை நீட்டினார்கள். பிராந்தி அடித்தால் நாற்றம் தெரிவதில்லை.” (மேலது, ப.25) என்று எடுத்துரைக்கிறார். உடல் வலியைப் போக்கிக்கொள்ள, உடல்மீதான நாற்றத்தைப் போக்கிக்கொள்ள போதைக்கு அடிமையாகின்றனர் பாலியல் தொழிலாளிகள் என்பதைப் புரிதலுக்குட்படுத்துகிறார்.

பெண்ணியமும் ஆணாதிக்கச் சிந்தனையும்

பெண்ணியம் பேசும் தாய், மகள் இருவரையும் மையப்படுத்தும் கதையாகச் ‘சப்பைக்கட்டு’ கதை அமைந்துள்ளது. ஆணாதிக்கக் கருத்தியலுக்கு எதிராகப் பேசும் பெண்களின் அக நிலையையும் புற நிலையையும் இக்கதை பேசுகிறது. ஒரு ஆண் புற உலகில் பெண்ணியம் பேசினாலும் தனது மனைவி, மகள், தாயிடம் ஆணாதிக்கச் சிந்தனையாளனாகவே இயக்கம் கொள்கிறான். அவனைப் பொருத்தவரை பெண்ணியம் என்பது பணம் கொடுக்காமல் தனது இச்சையைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் கருவி.

பெண் என்பவள் சார்ந்து வாழும் உயிரி. தனித்து வாழ்தல் சமூக ஒழுங்கிற்கு எதிரானது என்ற சிந்தனை சமூகத்தில் புரையோடியுள்ளது. தனித்து வாழும் பெண்ணை ஒழுக்கம் கெட்டவர்களாக, இழிந்தவளாக அடையாளப்படுத்தி மற்ற பெண்களை ஆண்களைச் சார்ந்து வாழும் உயிர்களாக வைத்திருக்கிறது ஆணாதிக்கச் சமூகம்.

சப்பைக்கட்டு கதை, ஆணாதிக்கச் சிந்தனை கொண்ட கதைசொல்லி வழியாகப் பயணிக்கிறது. பெண்ணியம் பேசும் பெண்ணுடன் நட்புறவு கொண்டிருக்கும் கதைசொல்லி தனது ஆணாதிக்கச் சிந்தனைகளை எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறான் என்பதை வெளிச்சப்படுத்துகிறது.

காந்தாலட்சுமி அம்மாள் வயதான பெண். சமூகம் தீர்மானித்து வைத்துள்ள பண்பாட்டு வளையத்திலிருந்து விடுபட்டு பெண் சுதந்திரம் பேசும் கதாபாத்திரமாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளாள். இவருடன் பணியாற்றும் கதைசொல்லி பெண் சுதந்திரம் என்பது ஆண்களுக்குச் சாதகமானது என்பதில் உறுதிபாடாய் இருப்பவர். இவர் பெண் சுதந்திரம் என்பதை பெண் உடல் சுதந்திரம் என்பதாகப் புரிந்துகொண்டிருப்பவர். அவர் காந்தாலட்சுமி அம்மாளின் உடலமைப்பை,

“இடக்காலைக் தூக்கி கால்மேல் போட்டார். சேலை சுருண்டுகொண்டது. சிவந்த கால் வழுவழப்பாகத் தெரிந்தது. உட்கார்ந்ததும் இடுப்புச்சதை தூக்கி நிறுத்தியது. வயதை மறைக்கும் இளமை ஜொலித்தது” (சப்பைக்கட்டு, ப. 31)

என்று கதைசொல்லி அவளை நோக்குவதாக படைப்பாளி கதைசொல்லியின் வழியாக வர்ணிக்கிறார். பெண்கள் எவ்வளவு முன்னேறி வந்தாலும் அவர்களின் உடல் குறித்த

கண்ணோட்டத்தை ஆணாதிக்கச் சமூகம் முன்வைத்து அவர்களின் வாழ்வை வழிப்பறி செய்கின்றது.

அதேபோல், பெண்ணியம் பேசும் பெண்களின் வாழ்க்கை மிகுந்த இடர்பாடுகளுக்கு உள்ளானது என்பதையும் அவர்களின் குடும்பம் குறித்த இழிந்த கண்ணோட்டத்திற்குள் வைக்கப்பட்டிருப்பதையும் காந்தாலட்சுமியின் மகள் கீர்த்தனாவிற்குத் திருமணம் குறித்த உரையாடலில் வெளிப்படுகிறது.

“கிருஷ்ணா, பொம்பள ராஜ்யம் பிடிச்ச குடும்பம்டா, ஆணாதிக்கமம் அது இதும்பாளுக. ஃபாரினிலிருந்து குதிச்சது மாதிரி பிகேவ் பண்ணுவாளுக. வேற நல்ல எடமா பாக்கலாம்.” (மேலது, ப. 35)

என்று கதைசொல்லி தனது நண்பன் மகன் கிருஷ்ணமூர்த்தியிடம் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு தனது தோழி என்பதுகூட அவளை நுகர்வுப் பொருளாக நோக்கும் கதைசொல்லியின் ஆணாதிக்க மனநிலையைக் காட்டுகிறது. காந்தாலட்சுமியுடன் புணர்வில் ஈடுபடுவதாகக் கதைசொல்லி கனவு காண்கிறார். அதில் தன்னுடன் இருந்தது காந்தாலட்சுமியா? வேறு பெண்ணா? யாராக இருக்கும் என்பதில் மிகுந்த சந்தேகத்துடன் இருந்தார். இறுதியில் அந்தக் கனவுக்கு விடை கிடைக்கிறது.

“திடுக்கென நேற்றைய கனவு நினைவுக்கு வந்தது. முதலில் காந்தா மாதிரிதான் இருந்தது. கனவு தொடர்பு அறுவதற்கு முன் தெளிவானது. படுக்கையில் கிடந்தது கீர்த்தனாதான்” (மேலது, ப.35)

என்று எடுத்துரைக்கிறார். இதன்வழி ஆணாதிக்கச் சிந்தனையானது தனது மகள் வயது இருந்தாலும் பெண்ணியம் பேசும் பெண் என்றால் அவளை எளிமையாக நுகர்ந்து விடலாம் என்ற கண்ணோட்டம் கொண்டிருப்பதைக் கதை வெளிப்படுத்துகிறது. தனது தோழியின் மகள்மீதான கதைசொல்லியின் பாலியல் வக்கிரக் கண்ணோட்டத்தை இக்கதை மையப்படுத்தி ஆணாதிக்கத்தின் நுண்ணரசியலை, வக்கிர மனநிலையை வெளிச்சப்படுத்துகிறது.

இன்றைய சூழலில் பெண் சுதந்திரம், பெண் விடுதலை என்பதைத் தனக்குச் சாதகமாப் பயன்படுத்திக் கொண்டு ஆணாதிக்கச் சமூகம் பெண்ணை நுகர்வுப் பண்டமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறது. ஆணாதிக்கத்தின் நுண்ணதிகாரங்களை அடையாளங்கண்டு அதை உடைப்பது இன்றைய பெண்சமூகத்தின் ஆகப்பெரிய பணியாகும். சாதி, மத, இன, நிற அதிகாரங்களை உடைக்காமல் முக்கியமாக குடும்ப அதிகாரத்தைக் கட்டுடைக்காமல் பெண் சுதந்திரம் பேசும் ஆண் சமூகத்தை புரிந்து கொள்வது அவசியமானதாகும். மரபு மீறாத சிந்தனைகள் சலுகைகளை வழங்கி மரபுக்குள் அழுக்கி வைக்கும் என்பதை,

“எல்லா பெண்களும் சுதந்திரமாக, சமத்துவமாக, சரிநிகர் சமானமாக, நீதியான வாழ்க்கை வாழ, ஆண்களுடனான அவர்களது உறவால் மட்டும் அவர்களுடைய வாழ்வும் பணியும் மதிப்பிடப்படுவதும் தீர்மானிக்கப்படுவதுமான செயல்கள் இல்லாமல் போகவேண்டும். அதாவது மகளாக, மனைவியாக, காதலியாக, என்று மட்டுமில்லாது சமூகஜீவியாக அவர்கள் வாழ வெளியும்

வாய்ப்பும் சுதந்திரமும் தேவை - அப்படி செய்யாமல் விட்டால் பெண்ணடிமைத்தனமும் சாதியடிமைத்தனமும் ஒன்றை மற்றொன்று காத்து நிற்கும்” (புதுவிசை, வ. கீதா, ப. 13)

என்று வ. கீதா பெண் விடுதலை என்பது ஆணாதிக்கத்தை உடைப்பது மட்டுமல்ல அதில் வேருன்றி விருச்சமாகியிருக்கும் சாதியத்தைக் கழுவறுப்பதில் உள்ளது என்பதைப் புரிதலுக்குட்படுத்துகிறார்.

படைப்பாளியின் எடுத்துரைப்பியல்

படைப்பு என்பது சமூகத்தின் வாழ்முறையை எடுத்துரைக்கும் ஒன்றாகும். அது வாசிப்பவரின் உணர்வுகளை உயிரோட்டமுள்ள ஒன்றாக வடிவமைக்கிறது. படைப்புகள் பெரும்பாலும் சமூக அவலங்களைப் பேசுவதை மையமிட்டுதான் இயங்குகின்றன. இந்த அவலங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் படைப்பாளியின் பங்கு கவனிக்கத்தக்கது. படைப்பாளியை பாதிக்காத எதையும் அவர் எழுதுவதில்லை. படைப்பாளர் பெரும்பாலும் இக்கருத்துடன் ஒத்துப்போகின்றனர். இவ்வாறு கூறிவிடுவது என்பது அறிவிற்கு அப்பாற்பட்டதுதான். இவர்கள் தேர்ந்தெடுத்த ஒன்றை எழுதுகிறார்கள். இத்தேர்வில் சார்புத் தன்மை இருக்கிறது. ஆதிக்க, அடிமை சிந்தனை உள்ளது. கலகக் குரல் உள்ளது. படைப்பு என்பது வெறுமனே எதார்த்தத்தை மட்டும் பிரதிபலிப்பதில்லை, படைப்பாளியின் உளவியலையும் அச்சேற்றுகிறது.

“பிரதிகள் வெறுமனே சமூகத்தை எதிரொளிக்கின்றன அல்லது சமூகத்திலிருந்து தோன்றுகின்றன எனச் சொல்லிவிட முடியாது. எதார்த்தத்தைப் பிரதிகள் எதிரொளிக்கின்றன அல்லது எதார்த்தத்திலிருந்து தோன்றுகின்றன எனச் சொல்வதைக் காட்டிலும் புனைவுகள் மற்றும் கதையாடல்களின் மூலம் பிரதிகளில் எதார்த்தம் புதிதாகக் கட்டமைக்கப்படுகிறது எனச் சொல்வதே சரியாக இருக்கும். சமூக, கலாச்சார, கருத்தியல் மூலப்பொருட்களிலிருந்து இக்கட்டமைப்பு மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இதிரே விரிந்து கிடக்கும் இந்த மூலப்பொருட்களிலிருந்து எவை எவை தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன, எப்படி இவை வரிசைப்படுத்தித் தொகுக்கப்படுகின்றன. எந்தெந்த வடிவங்களில், என்னென்ன கோணங்களில் இவை முன்வைக்கப்படுகின்றன என்பவற்றைப் பொறுத்து கட்டமைக்கப்படும் எதார்த்தங்கள் அமைகின்றன.” (1994, பக். 4- 5)

என்ற அ. மார்க்ஸின் கருத்துப்படி படைப்பாளர்கள் ஒரு எதார்த்தத்தைக் கட்டமைக்கிறார்கள். அவ்வகையில், இக்கதைகளில் கட்டமைந்திருக்கும் எதார்த்தத்தையும் படைப்பாளி கட்டமைக்கும் எதார்த்தத்தையும் காணவேண்டியுள்ளது.

இரண்டு கதைகளும் பெண்களின் வாழ்வியல் சூழல்களை எடுத்துரைக்கின்றன. இதில் படைப்பாளி எதார்த்தம் என்ற பெயரில் ‘மீதமிருக்கும் கோதும் காற்று’ கதையில் பாலியல் தொழிலாளியைப் பாலியல் பண்டமாக ஆணாதிக்கச் சமூகத்திற்குப் படையலிடுகிறார். பெண்மீது நிகழ்த்தப்படும் கூட்டு பாலியல் வன்முறை இலகுவானதாக வசகருக்குள் கடத்துகிறார். அவளின் உடலை வலியின் துன்பத்தை விட அவளின் இருப்பை இரசிக்கச் செய்கிறார். ஆணாதிக்கத்தின் வல்லாதிக்கத்தை கேள்வி கேட்பதை விட, ஒரு ஆணின் மீது அவள் வசீகரித்து நிற்பதாய்,

“ஆப்பிள் பழத்தை துடைத்து வைத்தது போல அவன் கன்னங்கள். ரொம்ப அழகாக இருந்தான்.” (மீதமிருக்கும் கோதும் காற்று, ப. 24)

என்று ஆணை அவள் இரசிப்பதாய் எடுத்துரைக்கிறார். ஒரு ஆணின் கண்ணோட்டத்தில் இக்கதை பயணித்து முடிவில் இம்மாதிரியான பெண்கள் நிற்கதியற்றவர்களாக சமூகத்தில் நிலைநிறுத்தப்படுவதைக் காட்டுவதாய் அமைந்துள்ளது.

அதுபோல சப்பைக்கட்டு கதையில் ஆணாதிக்க மரபிற்கு எதிராகப் பயணிக்கும் பெண்களின் வாழ்வியலை சப்பைக்கட்டாகக் கட்டமைக்கிறார். இதில் கதைசொல்லியின் எண்ணவோட்டத்தைக் கட்டமைக்கும் படைப்பாளி, பெண்ணியம் பேசும் பெண்களின் வாழ்க்கையைப் பதிவுசெய்யும் அதேவேளையில் ஆணாதிக்கச் சிந்தனை மரபிற்கு, ஆணாதிக்கப் பொதுப்புத்திக்குத் தீணி போடுவதாக அமைந்துள்ளது.

முடிவுரை

களவு போகும் புரவிகள் சிறுகதைத் தொகுப்பில் அமைந்துள்ள இவ்விரு கதைகளும் ஆணாதிக்கச் சமூகம் வரையறுத்து வைத்துள்ள சமூக ஒழுக்கங்களிலிருந்து விலகிய பெண்களைப் பற்றி பேசுகிறது. ஆணாதிக்கச் சிந்தனைகளால் வஞ்சிக்கப்படும் பெண்களை இக்கதை எடுத்துரைக்கிறது. எதார்த்தம் என்பது இக்கதையில் இடம்பெற்றிருந்தாலும் படைப்பாளியின் எடுத்துரைப்பியலானது ஆணாதிக்கச் சார்புத்தன்மையுடன் இயங்குவதையும் காணமுடிகிறது.

துணை நின்ற நூல்கள்:

1. கீதா, வ., சாதி, தலித்துகள், பெண்கள்: மாறி வரும் சமுதாய உறவுகளும் மாறாத வன்மமும். புதுவிசை. காலாண்டிதழ், இதழ் 39, பக். 13-26, செப்டம்பர் 2013,.
2. மார்க்ஸ், அ., உடைபடும் மௌனங்கள். (முதல் பதிப்பு), விடியல் பதிப்பகம், கோயம்புத்தூர், 1994.
3. வேணுகோபால், சு., களவு போகும் புரவிகள். (இரண்டாம் பதிப்பு), தமிழினி, சென்னை, 2012.

Referenes

1. Geetha V, Sathi, Dalit, Pengal: Marivarum Samuthaya Uravugalum Maratha Vanmamum, Puthuvisai, Journal, Issue 39, P13-26, Sep 2013
2. Marks A Udaipadum Mounangal, Vidiyal Pathippagam, Coimbatore, 1994.
3. Venugopal S, Kalavu pogum puravigal, Thamizhini, Chennai, 2012

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

சத்தியசீலன். த “ ஆணாதிக்கச் சிந்தனையும் படைப்பாளியின் எடுத்துரைப்பியலும்” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 3, இதழ் 1, சனவரி 2023, பக். 12-17

Cite this Article in English

Sathiyaseelan T “ Patriarchal thinking and the creationist narrative” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.3 Issue 1, January 2023, pp. 12-17

சு.தமிழ்ச்செல்வி - மாணிக்கம் நாவலில் பெண் கதை மாந்தர்கள்
Su. Tamilselvi's Female narrators in the novel of Manickam

முனைவர் வெ.மலர்விழி, இணைப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, ஸ்ரீ வித்யா மந்திர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி(தன்னாட்சி), காட்டேரி, ஊத்தங்கரை.

Dr V. Malarvizhi, Associate Professor, Department of Tamil, Sri Vidya Mandir Arts and Science College, Katteri, Uthangarai.

DOI : 10.5281/zenodo.7567943

Abstract

The main characters are the lifeblood of every innovation. The main characters are those whom the story features in the novel. They will be placed towards the end of the story. They will be displayed as the hero of the story. Both Thalaivan and Thalavi featured in the novel are Chief Mandars. They are the lifeblood of the story. As the mother and father of a family, the leader of the story excels. The main character of the story is seen continuously from the beginning to the end of the story. Karu is the leader of the story. Without them, the story would not be a story. All the events that are essential for the story to take place are often centered around the main characters. The study is carried out with the main female characters appearing in the seven novels of S.Tamilchelvi, which have been studied because the novel author expresses the ideas he has to say to the society through the main characters.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

ஒவ்வொரு புதினத்திற்கும் உயிர்நாடியாக விளங்குபவர்கள் முதன்மைப் பாத்திரங்களே ஆவர். புதினத்தில் இடம் பெறும் கதை மாந்தர்களில் யாரைப் பற்றி சிறப்பாக இடம்பெறச் செய்கிறதோ, அவர்களையே முதன்மைப் பாத்திரங்கள். இவர்கள் கதையின் இறுதிவரை இடம் பெறுவர். கதையின் கதாநாயகர் போல காட்சிபடுத்தப்படுவர். புதினத்தில் இடம்பெறும் தலைவன், தலைவி இருவரும் தலைமை மாந்தர்கள் ஆவர். கதையின் உயிரோட்டமே இவர்கள்தாம். ஒரு குடும்பத்திற்குத் தாய், தந்தையர் போன்று கதைக்குத் தலைமை மாந்தர்கள் சிறந்து விளங்குவார்கள். கதையின் தலைமை பாத்திரம் கதையின் தொடக்கம் முதல் இறுதிவரை தொடர்ச்சியாகக் காணப்படுவார்கள். கதைக்குக் கருவே தலைமை மாந்தர்கள்தாம். இவர்கள் இல்லை என்றால் கதை கதையாக அமையாது. கதை முழுவதும் நடைபெறுவதற்கு இன்றியமையாத நிகழ்ச்சிகள் யாவும் பெரும்பாலும் முதன்மைப் பாத்திரங்களை மையமாகக் கொண்டே அமையும். புதின ஆசிரியர் முதன்மை மாந்தர்களின் மூலம் சமூகத்திற்குத் தாம் கூறவிளையும் கருத்துகளை வெளிப்படுத்துகிறார் என்பதனால் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்ட சு.தமிழ்ச்செல்வியின் ஏழு புதினங்களில் இடம்பெறும் முதன்மை பெண்பாத்திரங்களைக் கொண்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

Keywords: சு.தமிழ்ச்செல்வி, கதைமாந்தர்கள், பெண், நாவல், முதன்மைக் கதை மாந்தர்கள்

முன்னுரை

சுயநலம், அன்பு, சாகச உணர்வு, மூர்க்கம், இவற்றின் கலவையாகத் திகழும் மாணிக்கத்தை தன் வாழ்வில் எதிர்கொள்கிறாள் செல்லாயி என்னும் எளிய கிராமத்துப் பெண் இந்நாவலில் முதன்மை பெண் கதை மாந்தராகத் திகழ்கிறாள். தாயின்றி அப்பாவின் வளர்ப்பில் வளர்ந்துக் கொண்டிருக்கும் செல்லாயியை தங்கத்தாச்சி தன் மகன் மாணிக்கத்திற்கு பெண் கேட்டு திருமணம் முடிக்கிறாள். செல்லாயி நல்ல உடல் வாகுடன் உழைக்கும் திறன் கொண்டவள். ஆனால் தங்கத்தாச்சியின் மகன் மாணிக்கமோ விருப்பமின்றி செல்லாயியை திருமணம் செய்து கொள்கிறான். மாமியார், நாத்தனார் கொடுமையுடன் கணவன் கொடுமையும் பெரிதாகிறது. செல்லாயிக்கு சமூகம், குழந்தைகள் எனப் பல்வேறு சிக்கல்களை எதிர் கொள்கிறாள் செல்லாயி.

இரவு வெகு நேரம் ஆனாலும் வீட்டிற்கு வரமாட்டான் மாணிக்கம். ஓமியோபதி படித்துவிட்டு சுற்றியுள்ள கிராம மக்களுக்கு மருத்துவச் சேவை செய்ய தனியாக ஒரு மருத்துவமனை வைத்திருந்தான்.

பெண் உழைப்பு, சிக்கனம், சேமிப்பு

இளம் வயது முதலே தாயின்றி வளர்ந்தாலும் பொறுப்பானவளாகவும் உழைப்பாளியாகவும் இருக்கும் செல்லாயி தை மாசி மாதங்களில் கதிரறுக்கும் வேலைக்குப் போவாள், கிடைக்கும் கூலி நெல்லை பெரிய பாணைகளில் அவசரம் ஆத்திரத்துக்கு உதவுமென்று கொட்டி வைப்பாள். மேலும் கிடைக்கும் நெல்லை அவித்துப் போட்டு அரைத்துச் சாப்பிடுவது உண்டு. ஒரு நாளைக்கு மூன்று அல்லது நான்கு மரக்கால் கூலியாகக் கிடைக்கும்.

வேலை நாளில் ஒரு நாள் கூட வீட்டில் தங்க மாட்டாள். கதிரறுக்கும்போது சில சமயங்களில் அரிவாள் கையையும் பதம் பார்த்து விடும். இரத்தம் வந்து கையையே சிவப்பாக்கிவிடும். சேற்றையும் சுண்ணாம்பையும் காயத்தில் அப்புவாள் சீலைத்துணியை கிழித்துப்போட்டு சேர்த்துக் கட்டிக்கொள்வாள். அந்த காயத்துடனே மறுநாள் வேலைக்குப் போய்விடுவாள். இப்படி ஓடி ஓடி சம்பாதித்து வரும் நெல்லையெல்லாம் குறவனிடம் வாங்கிய தொம்பைக் கூட்டில் கொட்டிவைத்துக்கொண்டு நான்கு மாதங்களுக்காவது நல்லசோறு சாப்பிட வேண்டும் என்று ஆசைப்படுவாள்.

இவ்வாறாக உழைத்து சேர்த்து வைத்த செல்லாயி தொடர்ந்து அப்படி செய்யவில்லை காரணம் மாணிக்கம் சைக்கிளுக்கு டயர் மாத்தனும், செயின் வாங்கி மாட்டனும் என்று சொல்லிவிட்டு சைக்கிள் கடையில் பாதியும் சாராயக் கடையில் பாதியும் விற்றுவிடுவான். தொடர்ந்து இப்படி உழைப்பெல்லாம் வீணாகப் போகிறதே என்று நினைத்த செல்லாயி, நெல்லு வியாபாரியிடம் விற்றுவிட்டு பணமாகப் பெற்று பத்திரப்படுத்திக் கொள்கிறாள்.

அப்பணத்திற்கு, வீட்டிற்குத் தேவையானப் பொருட்களை வாங்கியதாக கணக்கு காட்டிவிடுவாள். இவை மட்டுமன்றி பயத்தம், நெற்று, உளுந்து பொறுக்கவும் சென்று கூலியாக குழம்புக்குத் தேவையான பருப்பு வகைகளையும் சேமித்து வைத்துக் கொள்ளும் செல்லாயி தினமும்

சோறாக்க வாங்கிவரும் அரிசியில் ஒவ்வொரு பிடி அள்ளி பாணையில் போட்டு விடுவாள். பிடியரிசியால் நிறைந்திருந்தது ஒரு பாணை பல நாள் பிடியரிசி சேர்த்து ஒரு நாளைக்கு படியரிசியாகக் கூட ஆகிவிடும். அன்றைக்கு அரிசி வாங்க கொடுக்கும் காசு செல்லாயியின் சிறுவாட்டில் சேர்ந்துவிடும் இவ்வளவு பொறுப்புணர்வோடும், சிக்கனமாகவும் குடும்பம் நடத்தும் செல்லாயி கணவன், மாமியார், நாத்தனார், குழந்தைகள், சமூகம் என பல்வேறு துன்பங்களைச் சந்திக்கிறாள்.

கணவனால் பெண்படும் துன்பம்

தன் கணவன் திருமணத்திற்கு முன்பு சக்குபாயை காதலித்ததாகவும் அவள் தன்னை நினைத்துக் கொண்டு இன்னும் திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் இருப்பதாகவும் என்னால் சக்குபாயை மறக்க முடியவில்லை அதனால், சக்குபாயை திருமணம் செய்துகொள்கிறேன் என்றுக் கூறியதைக் கேட்டவுடன் செல்லாயியின் மனது கலங்கியது. மரவள்ளிக் கொல்லைக்குள்ளேயே உட்கார்ந்து ஒப்பாரி வைக்கிறாள்.

“கருவ மரத்தடியே நான்
காயாடும் போதல்லவோ
காயாட்டத்தத்தாம் மறந்து - இந்த
கருணருக்கு மாலயிட்டேன்
வேப்ப மரத்தடியே நான்
வெளயாடும் போதல்லவோ
வெளயாட்டத்தாம் மறந்து - இந்த
வீமருக்கு மாலயிட்டேன்
ஆன வழந்த பள்ளம்
ஆவாதுன்னு சொன்னேனே
ஆவுமுன்னு சொல்லியல்லோ – என்ன
அழச்சி வச்சி மாலயிட்டே
குதூர வழந்த பள்ளம்
கூடாதுன்னு சொன்னேனே
கூடுமுன்னு சொல்லியல்லோ – என்ன
கூட்டிவச்சி மாலயிட்டே
ஏலக்காப் பொடியின்னு
ஏந்தினேன் கய்நெறயா – நீ
இருமனசுக் காரருன்னு – எனக்கு
இருந்த சனம் சொல்லலயே
வால்மிளகு பொட்டியின்னு
வாங்கினேங் கைநெறயா – நீ

வஞ்சகக் காரருன்னு – எனக்கு

வந்த சனம் சொல்லலயே” (சு.தமிழ்ச்செல்வி, மாணிக்கம், பக். 79-86.)

என்று தன்மனக்குறையை ஒப்பாரியாகப் பாடினாள். கணவன் கண்டு கொள்ளாமல் சென்றுவிடுகிறான்; செல்லாயி நான்கு மாத கர்ப்பமாக இருக்கிறாள். இரவு வெகு நேரம் ஆனாலும் மாணிக்கம் வீட்டிற்கு வரமாட்டான் செல்லாயி தன்னை தன் அப்பாவீட்டில் கொண்டுபோய் விடச்சொல்லி அழுகிறாள். அப்பாவீட்டில் விடுவதாகக் கூறிவிட்டு கர்ப்பிணி என்றும் பாராமல் நடந்தே நீண்டதூரம் அழைத்துச்சென்றான்; நடக்கமுடியாமல் செல்லாயி உட்கார்ந்தேவிட்டாள். மணலி சென்று அங்கிருந்து மதுக்கூருக்குத் தனிக்குடித்தனம் அழைத்து வந்துவிட்டான் மாணிக்கம்.

நிறைமாத கர்ப்பினியான செல்லாயியை அவள் அக்கா சரசு அழைத்துக்கொண்டு போனாள். சரசு செல்லாயியை நன்றாக கவனித்துக் கொண்டாள். அவள் கணவனும் அப்படியே; குழந்தை பிறக்கும் அறிகுறிகள் தெரிந்தவுடன் சரசுவின் கணவன் சுக்குரு ஓடிப்போய் குழந்தைப் பேறுபார்க்க அரும்பாயியையும், ரெத்தனாவையும் வண்ணாத்தி என அனைவரையும் அழைத்து வந்தான். செல்லாயிக்கு பெண்குழந்தை பிறந்தது குழந்தைப்பேற்றின்பொழுது பெண் உடல் படும் துன்பங்களை,

“என்ன இப்படி, நாலாப்பக்கமும் கிழிஞ்சி போய்க் கெடக்கு “புள்ள பெரிசாருக்குல்ல, கிழியாம என்ன செய்யும்” “கைய வச்சித் தொடக்கவே பயமாருக்கு டாரு..... டாரா கிழிஞ்சி போயிக் கெடக்கு. இந்த புண்ண யெல்லாம் எப்படி ஆத்துற? “புண்ண ஆத்துறதாப் பெரிசி. இந்தப் பெரிய புள்ள முழுசா உசுரோட பொறந்துச்சே... அதச் சொல்லு” (மேலது, பக். 108, 109) எனும் உரையாடல்கள் பதிவு செய்கின்றன.

பெண் பிரசவத்தின்பொழுது எவ்வாறெல்லாம் துன்பப்படுகிறாள் அவள் உடல் உறுப்புக்கள் எப்படியெல்லாம் சேதமாகின்றன என்பதைக் கூறி மனதை சலனப் படவைக்கும் சு. தமிழ்ச்செல்வி அக்குழந்தையைப் பாராட்டி தாலாட்டி தூங்கவைப்பதை,

“ராராரோ ராரிரரோ

யாங்கண்ணேராராரோ... ராரிரரோ

வானத்து மீ...னோ....ஓ

மேக...த்து மின்னொளியோ....ஓ

சித்தாரும் வத்தி....இ

சிறுகடலும் பாசி வத்தி...இ

வத்தாரும் பொய்க் கயிலே....நீ

வந்த தெவியமோ....ஓ

தைப்பூசம் ஆடி

தவமிருந்து வந்த கண்ணே

மாமாங்கம் ஆடி

மருதக் கடலாடி....

ஸ்ரீரங்கம் ஆடி

சிவனோடு வாதாடி

வாதாடி... வாதாடி... நீ

வந்த தெரவியமோ...ஓ” (மேலது, பக். 142, 143)

என்று தாலாட்டிப் பிள்ளையைத் தூங்கவைக்கும் செல்லாயி தன் பிள்ளைகளை வளர்க்க படும்பாடு சொல்லி மாளாதது. தனிக் குடித்தனம் சென்ற மாணிக்கம் மருத்துவத் தொழிலை விட்டுவிட்டு சர்க்கஸ்போல சைக்கிள் ஓட்டி வித்தை காட்டுகிறான். நிறைய பணம் சேர்ந்த உடன் அவ்வளவையும் குடி சீட்டு என அதில் விட்டு விடுகிறான். அம்மை நோயால் தாக்கப்பட்டு நடக்கவும் முடியாமல் இருக்கும் கணவனுடன் கைக்குழந்தையையும் அழைத்துக் கொண்டு தன் சொந்த ஊரான கற்பகநாதர் குளத்திற்குப் போய்விட வேண்டும் என்று நினைத்த செல்லாயி,

“நம்மளுக்கு ஊருல நெலம் பலம் இல்லயா சொத்து சொவம் இல்லயா? பாப்பாரும் கேப்பாரும் இல்லாம இஞ்ச யாங்கெடத்து தவிக்கணும்”(மேலது, ப. 137) என்று எண்ணி எப்படியாவது கணவனை பழையபடி தெம்புடையவனாக மாற்றி விட வேண்டும் என நினைத்து மாமியார் வீடான கற்பகநாதர் குளம் வந்தாள். மாமியார் தங்கத்தாச்சி தனக்கு மகனுமில்லை மருமகனுமில்லை என் உயிர் இருக்கும் வரை வீட்டிற்குள் யாரையும் விடமாட்டேன் எனக் கூறி மாட்டுக் கொட்டகையில் இருக்கும்படி கூறிவிட்டாள். மேற்கூரை மட்டும் போடப்பட்டிருந்தது. பக்கத்தில் உள்ள பெண்ணிடம் வயிற்றுப்பசிக்காக யாசகம் கேட்கிறாள். சோளத்தையும் ஒரு ஓட்டைச்சட்டியையும் பெற்று வந்து மாவரைத்து உப்பில்லா உணவு சமைத்து படுக்கையில் இருக்கும் கணவனுக்கு போடுகிறாள்.

இதைக் களியாய் கிண்டினால் அப்படியே போட்டு கிண்ட வேண்டியது தான் கூழாய்க் காய்ச்சினால் பாதி மாவு போட்டால் போதும். இதையே இரண்டு வேளைக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம் என நினைத்தாள். கூழாய்க் காய்ச்சினால் ஊற்றி குடிக்க டம்ளர் வேண்டுமே. டம்ளருக்கு எங்கே போவது? களியாகவே கிண்டிவிடலாம் என யோசித்தவளாய் எல்லாமாவையும் கொட்டி கிண்டினாள்.

வாய்க்கால் ஓரத்தில் பேத்தை எருக்கைபோல குத்து குத்தாய் வளர்ந்திருந்தது. பேத்தையின் அடித்தண்டில் சிமிழ் போன்ற பச்சைக்காய்கள் காய்த்திருந்தன. அகலமான இலையாய் பார்த்து ஏழெட்டு பேத்தையிலைகளை இணிக்கி வந்தாள். இலைகளை கழுவி வைத்தாள். மாணிக்கத்தை எழுப்பினாள். மாணிக்கத்தின் முன்னால் இன்னொரு கீற்றை எடுத்து வந்து பொட்டு அதில் ஈர இலைகளை இடைவெளியில்லாமல் வட்டமாய் அடுக்கினாள். அதில் சோளக்களியைப் போட்டு ஆப்பையால் இழுத்துவிட்டு ஆறச் செய்தாள். மாணிக்கம் ஒருவாய் எடுத்துப்போட்டான் களி உப்பில்லாமல் சப்பென்றிருந்தது. உப்பில்லாமல் எப்படி சாப்பிடுவது? என்று கேட்டான். இவற்றையெல்லாம் நான் யாசகம் பெற்று செய்தேன் ஒவ்வொன்றாக கேட்டுப் பெற்றவை இரவானதால் உப்பை கேட்கவில்லை என்று செல்லாயி கூற, உப்பில்லா சோளக்களியை பசியின் கொடுமையால் தென்னங்குரும்பையைக் கடித்துக்கொண்டு சாப்பிட்டார்கள் குழந்தைக்கும் அதையே

ஊட்டினாள். வானம் இருட்டியது எங்கும் ஒரே அமைதி. ஊர் முழுவதும் தூங்கிக் கொண்டிருக்க மழை சோவெனப் பெய்ததனால் மாட்டுக் கொட்டகை முழுவதும் தண்ணீர் பெருக்கெடுத்து ஓடியது.

பிள்ளை கிடந்த தொட்டிலுக்கு மலைச்சாரலடித்தது தொட்டில் கட்டியிருந்த சீலை ஈரமாகியது. இருந்தாலும் பிள்ளை அழாமல் தூங்கிக் கொண்டிருந்தது. நாலாப்பக்கமும் அடித்த சாரலும் மேற்கூறையிலிருந்து ஒழுகிய தண்ணீரும் செல்லாயி மாணிக்கம் இரண்டு பேரையும் முழுதாய் நனைத்தது. மாணிக்கத்திற்கு எடுத்த நடுக்கம் விடியும் வரை நிற்கவில்லை. குளிருக்கு ஈரத்துணியையே போர்த்திக் கொண்டான். தன் கணவனுக்கு எதுவும் ஆகக் கூடாது என்று மாவிளக்குப் போடுவதாக மாரியம்மனை வேண்டுகிறாள்.

பெண் உழைப்பும் மாமியார் கொடுமையும்

சபாபதியின் உதவியோடு தங்கத்தாச்சியிடமிருந்து கொஞ்சம் நிலம் பெற்று மிளகாய் மரவள்ளி என விவசாயம் செய்தாள். மாணிக்கம் உடல் குணமடைந்தது. கிடைக்கும் வேலைக்கு செல்லாயி சென்று சிறுகசிறுக பணம் சேர்த்து ஆட்டுக் குட்டிகளையும், மாட்டையும் வாங்கினாள் எப்பொழுதும் ஓயாமல் வேலை செய்துகொண்டே இருந்தாள் இரண்டாவதாக பெண் பிள்ளை பிறந்தது.

செல்லாயியின் உழைப்பினால் வறுமையின்றி வாழ்ந்தார்கள். திருமணத்திற்கு முன்பு மாணிக்கம் சக்குபாய் என்னும் ஒரு பெண்ணைக் காதலித்தான் அம்மாவின் வற்புறுத்தலால் விருப்பமின்றி செல்லாயியைத் திருமணம் செய்துகொண்டு இரண்டு பெண்பிள்ளைகளும் பிறந்துவிட்டன. சக்குபாய் யாரையும் திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் தன்னையே நினைத்திருப்பதாக கேள்விபட்ட மாணிக்கம் சக்குபாயை திருமணம் செய்து கொள்வதாகக் கூறி தனியாக வரச்சொல்கிறான். செல்லாயி போகவிடாமல் தடுத்ததால் மாணிக்கத்தால் போக முடியவில்லை மாணிக்கம் வராததால் சக்குபாய் தூக்கு போட்டு இறந்துவிடுகிறாள்.

செல்லாயியின் கணவன் மாணிக்கம் தன்னால் சக்குபாய் இறந்துவிட்டாள் என நினைத்து ஊரைவிட்டே போய்விடுகிறான். ஒரு வருடம் ஆகியும் மாணிக்கத்திடமிருந்து எந்த தகவலும் வராததைப் பயன்படுத்தி மருமகளை வீட்டை விட்டு துரத்துவதற்கு முடிவு செய்த மாமியாரும் நாத்தனார்களும் ரொட்டிக்காரனுடன் செல்லாயிக்குத் தவறான தொடர்பு இருக்கிறது எனக் கூறி பஞ்சாயத்து வைத்துவிடுகிறாள். இதனை,

“எங்க மருமவ, மவன் இல்லாத நேரத்துல அடக்க ஒடுக்கமா இருக்காம, நம்ம ஊருக்கு வர்ர ரொட்டிக்காரங்கிட்ட சிரிச்சிரிச்சி பேசுறா. அவன் புள்ளவொளுக்கு பாக்கெட்டு பாக்கெட்டா ரொட்டி குடுக்குறான். இதயெல்லாம் பாத்துகிடகு ஒண்ணும் கேட்க முடியாம நாங்க இருக்குறம். எங்களுக்கு அவமேலே சந்தேகமாருக்கு. அவள இழுத்துவச்சி என்ன ஏதுன்னு நீங்கத்தான் விசாரிக்கணும்”(மேலது, ப. 178) என்று ஊர் பெரியவர்களிடம் பஞ்சாயத்து வைக்கிறாள்.

செல்லாயி தம் பிள்ளைகளின் மீது சத்தியம் செய்தும் அந்த ரொட்டிக்காரன் என் தம்பிமாதிரி, நான் பிறந்த ஊரைச்சேர்ந்தவன் கற்பகநாதர்குளம் போகும் போதெல்லாம் பேரக்குழந்தைகளுக்கு

ரொட்டி கொடுக்கும் படி என் தந்தை கூறியதனால் தான் தருகிறான் என் தந்தையே ரொட்டிக்காரனுக்கு பணம் தருகிறார் என எவ்வளவோ கூறியும்,

உன்னுடைய நடப்பு சரியில்லன்னு புகார், நீ என்ன சொல்கிறாய்? என்று கேட்டார்கள் பஞ்சாயத்தார்கள்.

தான் எந்த தவறும் செய்யவில்லை என்று மறுத்துக் கூறி ஆவேசம் வந்தவளாய் புலம்பிய செல்லாயியை “....ச்சீ வாய்மூடு நாயே..... இதுக்கு மேலே ஒரு வார்த்தை பேசுன செருப்பாலயே அடிச்சி ஊரவுட்டுத் தொரத்திடுவேன் ஆமா’ சொல்லிக்கொண்டே குனிந்து காலிலிருந்து செருப்பைக் கழட்டினார் பிரசிரெண்ட் சுந்தரம்பிள்ளை”(மேலது, ப. 179) குடும்பத்தில் உள்ளவர்கள் மட்டுமன்றி சமூகமும் செல்லாயியை கொடுமைப்படுத்தியதால் வேண்டுமளவு அழுது களைத்து ஓய்ந்தாள்.

ஊரைவிட்டுப் போகலாம் என நினைத்தாள். நாம் போனால் கேவலமாகும் போகக்கூடாது என நினைத்து பெரியமகள் வாணியிடம் சின்னமகள் மணியை விட்டுவிட்டு விவசாய வேலைக்கும் போனால் வேலை முடிந்தவுடன் விறகுபொறுக்கிக் கொண்டு வீட்டிற்கு வந்தாள் உச்சந்தலைமுடி எண்ணையின்றி பறந்தது. உண்ணாமலும் உறங்காமலும் தன் பிள்ளைகளுக்காக ஓய்வின்றி உழைத்தாள்.

“ச்சீ..... இந்தத் தலையப் பாரு பாண்டையாட்டம் பறக்குறத என தன் தலைமுடியை இரண்டு கைகளாலும் அழுத்தி வழித்து பின்னால் பொரடிக் கொண்டைக்குள் செருகினாள். அது பொம்மிக் கொண்டு மேலே வந்தது. கொஞ்சனாச்சும் எண்ணெப்பச இருந்தாதான எங்க சொருவுனாலும் நிக்கும் தல; எண்ணெயப் பாத்து எட்டு நாளக்கி மேலாவது.”(மேலது, பக். 187, 188) இவ்வரிகள் பெண்படும் வருமையை சுட்டிச்செல்கிறது.

திடீரென, மாணிக்கம் வந்துவிடுகிறான். வந்ததும் வராததுமாய் சின்னத்தம்பியும், தங்கத்தாச்சியும் செல்லாயி நடத்தைக்கெட்டவள் என்று சொல்லி விட்டு அவளை வீட்டை விட்டு துரத்தும்படி கூறினார்கள்; என்ன ஏதென்று விசாரிக்காமல்.

புருசங்காரன் வூட்டுலயில்லன்னா வூருமேயிற ஆச வந்துருமா? த்தா நீ எல்லாம் ஒரு பொம்புளயா? என்று நீண்ட நாள் கழித்து வந்த கணவன் கூற செல்லாயி யாரு சொன்னது? தான் ஒரு தவறும் செய்யவில்லை என்று போராடினாள்.

யாருடி சொல்லணும்? யாரு சொல்லணும் இந்த வூரே தான் ஓம்மோரையில் காரித்துப்புதே என்று கூறிய படி பசியாலும் பட்டினியாலும் ஒட்டிப்போயிருந்த அவளுடைய வயிற்றில் எட்டி உதைத்தான். கத்தியபடி வயிற்றைப் பிடித்துக்கொண்டு சுருண்டு விழுந்தாள்.

தொட்டு தாலி கட்டிய கணவனுக்கு துரோகம் செய்யும் நீயெல்லாம் இருந்தா என்ன? செத்தாயென்ன? சாவு தலைமுடியை பிடித்துத்தூக்கி இரண்டு கன்னங்களிலும் ஓங்கி அறைந்து துன்பப்படுத்தினான்.

வலிதாங்காமல் ஓடிப்போய் கிணற்றில் விழுந்தாள். அப்பொழுதும் விடாமல் கிணற்றில் இறங்கி மண்டையை உடைத்ததால் கிணற்று நீர் சிவப்படைந்தது. அடித்துக் அடித்து களைத்துப்

போய்விட்டான். ஆத்திரம் அடங்காதவளுக்கு அழுகை பீறிட்டு வந்தது சோர்ந்து உட்கார்ந்து ஒப்பாரி வைத்தாள்,

மாயவரஞ் சாலயிலே – நா
மயிலெறங்கி மேயயிலே....
மயிலுண்ணும் பாராம
மருந்து போட்டு சுட்டாவோ
மருந்து வெடிக்குதுன்னு
மதுலொரம் போய் மறஞ்சேன்
மருந்து மேல மருந்து வச்சே – எனக்கு
அதிமருந்தே கூட வச்சே...
கும்பகோணஞ்சாலயிலே – நா
குயிலெறங்கி மேயயிலே...
குயிலுண்ணும் பாராம
குண்டு போட்டு சுட்டாவோ
குண்டு வெடிக்குதுன்னு நா
கொளத்தோரம் போய் ஒளிஞ்சேன்
குண்டுமேல குண்டவச்சே – எனக்கு
கூட மருந்து வச்சே (மேலது, பக். 191, 192)

என்றுதன் மனக்குறையை எல்லாம் ஒப்பாரியாக பாடி அழுதுவிட்டு பிறந்த வீட்டிற்கு வந்து அப்பா என்று கதறிக்கொண்டே அவர் கால்களில் விழுந்தாள். கெட்டியாக அவருடைய கால்களைக் கட்டிப் பிடித்துக்கொண்டு தன் மனச்சுமையைக் கண்ணீராய் வடித்தாள்.

பிள்ளைகளை விட்டு விட்டு ஒருநாள் கூட செல்லாயியால் இருக்கமுடியவில்லை பிள்ளைகளை நினைத்து அழுதுகொண்டே இருந்தாள். ஒருநாள் போனது ஒரு வருடமாக இருந்தது. திருத்துறைப்பூண்டியில் இருந்து மீண்டும் கற்பகநாதர்குளம் வந்தாள். செல்லாயியின் உழைப்பும் அவள் படும் துன்பமும் தொடர்ந்துகொண்டே இருந்தது. செல்லாயியின் உழைப்பினால் மாட்டுக் கொட்டகையை சுவர் வைத்து வீடு போல் செய்து வாழ்வது, பொறுக்காத மாமியார் மாணிக்கத்திடம் இல்லாததை இருப்பது போல் திரித்துப் பேசி உண்மைப்போல் நிரூபித்துவிடுவாள்; செல்லாயி என்னச் சொன்னாலும் அதைக்கேட்காத கணவன் அடித்து உதைத்து வீட்டிற்குள்ளே தள்ளி நெருப்பு வைத்துவிட்டான். தான் கஷ்டப்பட்டு சேர்த்து வைத்தவைகளுடன் தானும் எரிந்து சாம்பலாகப் போகிறோமே என நினைத்தவள் கையில் கிடைத்தவற்றை எடுத்துக்கொண்டு வெளியே வந்தாள். தீப்பிடித்து எரிந்தது, வீடு சாம்பலாகியது.

மாமியார் கணவன் என மாறிமாறி துன்பப்படுத்தப்பட்டாள் ஊர் சனங்களுக்கே இவர்கள் செய்யும் கொடுமை தாங்காமல், மாமியார் இருக்கும் வரை செல்லாயி நிம்மதியா வாழமுடியாது. அவள் வாழவிடமாட்டாள், கொலைகாரப் பாவி அவளால் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள்தான்

இவ்வளவும் என்று ஊர்மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து பஞ்சாயத்து வைத்து மாமியார் இருந்த வீட்டை செல்லாயிக்கு வாங்கி கொடுத்தார்கள். மீண்டும் வீட்டில் ஒரு பொருள் கூட இல்லாமல் எப்படி வாழ்வது என்று மனம் தளராமல் செல்லாயி உழைத்து ஒவ்வொன்றாய்ச் சேர்த்து குடும்பம் நடத்தினாள் மூன்றாவதாக ஆண்குழந்தை பிறந்தது.

அதனைத் தொடர்ந்து பெண்குழந்தை ஒன்றும் பிறந்தது, வாணி, மணி, நாஞ்சி என்ற மூன்று குழந்தைகளுக்குப் பின்பு சின்னது பிறந்ததும் செல்லமாக வளர்க்கப்பட்டாள். பள்ளியில் சேர்த்து படிக்கவைத்தனர், நாஞ்சியும் ஐ.டி.ஐ படித்திருந்தான். சின்னது பள்ளிவிட்டு வீட்டிற்கு வராமல் குளத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது சேற்றில் மாட்டி இறந்து விடுகிறாள். துன்பம் தாங்காமல் அழுதுகொண்டே மயங்கிவிழுந்தாள். மற்ற மூன்று பிள்ளைகளுக்கும் திருமணம் செய்துவைத்துவிட்டு குடிகாரக் கணவன் மாணிக்கத்துடன் தனியாக வாழ்ந்த செல்லாயி, வயதான பின்பும் ஓயாமல் விவசாய வேலைக்குச் செல்வதுடன் ஆடு, மாடு என பராமரித்து வந்தாள். மீன்பிடி தொழில் செய்து நல்ல வருமானம் வந்தும் மாணிக்கம் குடித்தே அழிந்தான். அத்துடன் அவன் செல்லாயியை அடிப்பதையும் நிறுத்தவில்லை.

தன் இளைய மகளை மறக்க முடியாமல் அவளைப் புதைத்த அளம் நோக்கிச் சென்றாள். தன் பிள்ளையின் மேல் கொண்டிருக்கும் பாசம், மாசற்ற அவளின் அன்பு ஆவலாய் மாறி, அந்த உணர்வுகளைத்தும் இரத்தத்தோடு கலந்துவிட்டது. அவள் எண்ணம் முழுவதும் அளத்தையே சுற்றி சுற்றி வந்தது.

தன் குழந்தையைப் பார்த்து நெஞ்சோடு அனைத்து அவளோடு காற்றாய் கரைந்து போகவேண்டும் என்று தன் குழந்தையை காணச் சென்ற செல்லாயி அளத்திலே உட்கார்ந்திருந்தாள்.

மிகுந்த பலத்துடன் ஏதோ ஒன்று பின்னாலிருந்து அவளைத் தள்ளிவிட்டது. குப்புற விழுந்து சேறும் சகதியுமாக வீடு வந்து விழுந்தாள் நான்கு மாதமாகியும் படுத்தப்படுக்கையைவிட்டு எழாமல் இருந்தாள்; சிதைவை நோக்கிப் பயணித்த தனது குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற செல்லாயி பட்ட துன்பங்கள் சொல்லி மாளாது. தொடர்ந்து போராடி குடும்ப அமைப்பில் பெண்ணின் இருண்ட வெளியை வெளிச்சமிட்டுக் காட்டும் இப்புதினம் நவீன பெண்சமூகத்திற்கு பெண்ணின் மன உறுதி, உழைப்பு, அன்பு, பாசம் முதலியவற்றோடு, சளைக்காமல் பெண் தொடர்ந்து போராடும் சக்தி கொண்டவள் என்பதை எடுத்து இயம்புகிறது.

முடிவுரை

ஒரு புதினம் சிறப்பாக அமைய வேண்டுமானால் கதையில் இடம்பெறும் பாத்திரத்தின் படைப்பு சிறப்புற்றிருக்க வேண்டும். அவ்வாறு படைக்கும் பாத்திரங்களில் யாரைப் பற்றி சிறப்பாக இடம்பெறச் செய்கிறதோ அவர்களே முதன்மை பாத்திரமாகக் கருதப்படுகின்றனர். செல்லாயி தன் குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற மாமியார் கணவர் சமூகம் என அத்தனை துன்பங்களையும் எதிர்கொண்டு குடும்ப அமைப்பில் உயர்ந்த இடத்தைப்பிடிப்பதுடன் காவியத்தில் நிலைபெறுகிறாள்.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. அகிலன், கதைக்கலை, பாரி புத்தகப் பண்ணை, சென்னை, 1976.
2. அரங்கமல்லிகா, தமிழ் இலக்கியமும் பெண்ணியமும், காலச்சுவடு பதிப்பகம், சென்னை, 2002.
3. சம்பத்குமார். பா, மு.வ. நாவல்களில் பாத்திரங்கள் ஒரு திறனாய்வு, காவ்யா வெளியீடு, பெங்களூர், 2006
4. தமிழ்ச்செல்வி. சு, மாணிக்கம், நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ், சென்னை -98, முதற்பதிப்பு 2007.
5. தேவதத்தா, பெண் படைப்பில் பெண்கள், அன்னை தெரசா பல்கலைக்கழகம், கொடைக்கானல், 1986.

Reference

1. Akilan, Kathaikalai, Pari Book Center, Chennai, 1976.
2. Arangamallika, Thamizh Ilakkiyamum Penniyamum, Kalachuvadu Publications, 2002.
3. Sambathkumar, B, Mu.Va Navalgalil Paththirangal Oru Thiranayvu, Kavya, Bengaluru, 2006.
4. Tamilselvi, Su, Manickam, NCBH, Chennai, 2007.
5. Thevathatha, Pen Padaippil Pengal, Annai Therasa University, Kaodaikanal, 1986.

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

மலர்விழி. வெ “ சு.தமிழ்ச்செல்வி - மாணிக்கம் நாவலில் பெண் கதை மாந்தர்கள்” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 3, இதழ் 1, சனவரி 2023, பக். 18-27

Cite this Article in English

Malarvizhi. V “ Su. Tamilselvi's Female narrators in the novel of Manickam” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.3 Issue 1, January 2023, pp.18-27

செவ்வியல் இலக்கியங்களில் இன்பவியல் கோட்பாடுகள்

Theories of Hedonism in Classical Literature

முனைவர் ச. லெனின்குமார், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, பெரியார் மணியம்மை பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

Dr S. Leninkumar, Assistant Professor, Periyar Maniammai University, Thanjavur.

DOI : 10.5281/zenodo.7567955

Abstract

Literature is beneficial for the prosperity and stability of human life. They contribute to the cultural prosperity and civilizational development of the country. Sangam literature is the herald of people's cultural heritage of love, virtue, justice, romance, pleasure and valor. There are more songs about love and pleasure in it. The hedonistic elements are very much present in the internal life in which both the leader and the female participate heavily. This article is based on the principle of hedonistic theories in classical literature with the aim of highlighting the ideas related to hedonism found in classical literature.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

மானுட வாழ்வின் செழுமைக்கும், உறுதிக்கும் நன்மை பயப்பனவாய்த் திகழ்வன இலக்கியங்கள். அவை நாட்டின் பண்பாட்டுச் செழுமைக்கும், நாகரிக வளர்ச்சிக்கும் உறுதுணையாய் இருக்கின்றன. சங்க இலக்கியங்கள் மக்களின் அன்பு, அறம், நீதி, காதல், இன்பம், வீரம் எனும் பண்பாட்டுப் பெட்டகத்தைப் பறைசாற்றுபவனாகத் திகழ்கின்றன. இதில் காதல், இன்பம் குறித்த பாடல்கள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. தலைவனும், தலைவியும் பெரிதும் பங்குபெறும் அகவாழ்வியலில் இன்பவியல் கூறுகள் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. செவ்வியல் இலக்கியங்களில் காணலாகும் இன்பவியல் சார்ந்த கருத்துக்களை எடுத்துரைக்கும் நோக்கில் செவ்வியல் இலக்கியங்களில் இன்பவியல் கோட்பாடுகள் என்னும் பொருள்மையில் இக்கட்டுரை அமைகிறது.

அகவாழ்வியலும் - இன்பவியலும்

அகப்பொருள், புறப்பொருள் என இரண்டுவகையிலும் காதல் உணர்வு மனிதர்களின் வாழ்வியலில் வெளிப்படும் இயல்பான இயற்கை உணர்வு ஆகும். உயிரின் இயற்கைப் பண்பு குறித்து தொல்காப்பியர்,

“எல்லா உயிர்க்கும் இன்பம் என்பது

தான மர்ந்து வரும் மேவற் றாகும்” (தொல். பொருள். பொருளியல், 1168)

என்கிறார். இன்பம் என்பது தானாக வரக்கூடிய ஓர் உணர்வாக எடுத்துரைக்கிறார். துன்பம் என்பது செயற்கையானது என்பதை மறைமுகப் பொருளாக்குகிறார்.

போர் என்பது உணர்வு வகையில் ஒன்றிப் போகாது. போர், போரினால் கிடைக்கும் வெற்றி இன்பத்தையும் தோல்வி, துன்பத்தையும் கொடுக்கிறது. ஆனால் காதல் உணர்வு, உயிரினங்கள் அனைத்திற்கும் உள்ள இயல்புணர்வாக உள்ளது. காதலில் தோல்வியடைந்து துன்பத்திற்குள்ளாகும் சங்கப்பாடல்கள் காணப்படவில்லை.

மனித வாழ்வில் மனிதனை இயல்பாக வைத்திருக்கும் உணர்வுகளில் தலையாயது இன்பநாட்டம். இவ்வுணர்வு ஆண், பெண் இருவருக்கும் ஏற்படக் கூடிய இயற்கைப்பண்பாகும். எதிர் பாலினத்தின் மீதான இயற்கையான உணர்வு, இணைந்து இருப்பதனால் ஏற்படக்கூடிய மகிழ்ச்சி குறித்து எடுத்துரைப்பது அகவாழ்க்கை. இவ்வின்பத்தை மனிதனது தனிமையினால் பெறமுடியாது என்பதை, “வாழ்க்கை மலர் சொரிகின்ற இன்பத்தேனே, மனிதனது தனிமையினால் பெறுவதில்லை” என்கிறார் பாரதிதாசன்.

காதல் என்பது மனத்தளவில் உய்த்துணரக்கூடிய உணர்வு. உள்ளம் நுகரும் பொருள். உணர்ந்தவர் கூற இயலாத தன்மை கொண்டது. உணர்ந்தவரேயன்றிப் பிறர் அறிய இயலாதது. மனம் உணரும் அனைத்து வகை உணர்வுகளையும் அகம் எனக் குறிப்பிடுதல் முறை எனினும் இளமைப்பருவத்தில் தலைவன், தலைவியர் துய்க்கும் காதல் ஒழுக்கம் அகத்திணை என அழைக்கப்பெறுகிறது. தலைவன், தலைவியரின் காதல் மன உணர்வுகளும் அவ்வுணர்வுகளுக்குத் துணைநிற்கும் பிற அகமாந்தர்களின் உரையாடல்களும் இன்பவியலுக்கு ஏற்றதாக அமைகிறது. அனைத்துணர்வுகளும், செயல்களும் அக ஈடுபாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைகின்றன.

அகப்பாடல்கள் அன்பின் முதிர்ச்சியாகிய காதல் பாடல்கள், உலகக் காதலர் அனைவருக்கும் உரியவை. ஒரு தனிப்பட்ட இனத்திற்கோ, மொழியினர்க்கோ கூறப்பெற்றவை அல்ல.

“யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ

எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளிர்?

யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்?

செம்புலப் பெயல்நீர் போல

அன்புடை நெஞ்சம் தாம்கலந் தனவே” (குறுந்தொகை, 40)

என்ற பாடல், செம்மண் நிலத்தில் பெய்த மழைநீர் அம்மண்ணின் தன்மையுடன் கலந்து விடுவதுபோல் காதலினால் முன்பின் அறியாத நெஞ்சங்கள் இணைந்து நிற்கின்றன என்பதைத் தமிழ் உள்ளங்களுக்குப் பகிர்கின்றது. உறவுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட இரு உள்ளம் உறவுகளாக இணைவதை இப்பாடல் வெளிப்படுத்துகிறது.

இன்புறுத்தல்

ஓர் இலக்கியம் இன்பச் சுவையைப் புலப்படுத்துவது அடிப்படைப் பண்பாகக் கொண்டிருக்கும். அவ்விலக்கியம் உணர்த்தும் இன்ப உணர்வினைப் படிப்பவரும் அங்ஙனமே உணரும் வண்ணம் ஓர் இலக்கியம் திகழுமேயானால் அது இன்புறுத்தல் பண்பைக் கொண்டு திகழுகிறது எனலாம்.

அகப்பாடல்கள் காதல் தொடர்பான நிகழ்ச்சிகளைப் சித்திரிப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. ஆதலால் அதைப் படிப்பவர் தாமும் அவையுணர்ந்தும் அகஉணர்வினை உணருவது இயல்பாக அமைந்து விடுகிறது. அக்கவிதைகளைப் படிப்பவரும், அக்கவிதை கூறும் நுட்பமான மன உணர்வினை அடையாளம் கண்டுகொள்ளும் விதமாக செய்யுட்கள் அமைந்துள்ளன. இந்நிலையிலே அகப்பாடல்கள் இன்பம் நல்குவனவாய் அமைந்துள்ளன.

“.....

நெய்பெய் தீம்பால் பெய்து இனிது வளர்ப்ப

நும்மினும் சிறந்தது நுவ்வை ஆகுமென்று

அன்னை கூறினள் புன்னையது நலனே

அம்ம நாணுதும் நும்மொடு நகையே
விருந்தின் பாணர் விண்இசை கடுப்ப
வலம்புரி வான்கோடு நரலும் இலங்குநீர்த்
துறைகெழு கொண்க! நீ நல்கின்
இறைபடு நீழல் பிறவுமார் உளவே” (நற்றிணை, 172)

என்ற இப்பாடலில், தன் அன்னை, புன்னை மரத்தைத் தமக்கை என்று கூறியதால் அம்மரத்தருகே தலைவனுடன் சேர்ந்திருக்கத் தலைவி நாணுகின்றாள். இவ்வாறு இப்பாடலில், ஓரறிவுயிர்களிடத்தும் அன்பு செலுத்தும் உணர்வும் புன்னை மரத்தைத் தன் தமக்கையாகக் கருதித் தலைவனுடன் கூடி இருக்க நாணும் நாகரிக மனப்பான்மையும் சுட்டப்படுகின்றன. இதில் தலைவி தனது இன்ப நாட்டத்தைத் தலைவனிடம் மறைமுகமாக வெளிப்படுத்துகிறாள். புன்னை மரத்தை முன்வைத்து தலைவனிடம் தனது அக உணர்வை வெளிப்படுத்துகிறாள்.

அகப்பாடல்களில், தலைவன் தலைவியிடையே நிகழும் இயற்கைப் புணர்ச்சி போன்ற நிகழ்ச்சிகளும் பேசப்படுகின்றன.

“யான் நயந்து உறைவோள் தேம்பாய் கூந்தல்
வளம்கெழு சோழர் உறந்தைப் பெருந்துறை
நுண்மணல் அறல் வளர்ந்தன்ன
நல்நெறியவ்வே நறுந் தண்ணியவே” (குறுந்தொகை, 116)

என்ற இப்பாடல் புணர்ந்து நீங்கும் தலைவன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியதாய் அமைந்துள்ளது.

“இல்லோன் இன்பம் காமுற்றாங்கு
அரிது வேட்டனையால் நெஞ்சே காதலி
நல்லன் ஆகுதல் அரிந்தாங்கு
அரிவன் ஆகுதல் அறியா தோயே” (குறுந்தொகை, 120)

என்று இப்பாடல் புணர்ந்த தலைமகன் பிரிந்தவழி கலங்கிக் கூறியதாய் அமைந்துள்ளது.

தோழியும் - இன்பவியலும்

அக இலக்கியத்தில் இன்றியமையாமல் இடம்பெறுபவள் தோழி. அகத்திணை மாந்தர்களுள் தோழிக்கெனத் தனிச் சிறப்பாடம் உண்டு. களவு, கற்பு எனும் இரு நிலைகளிலும் பெரும்பங்கு ஏற்பவள் தோழி. தலைவியின் விளையாட்டுப் பருவத்திலிருந்து தோழியாக இருந்து மகப்பேறு நிலையில் செவிலியாக மாறுகிறாள். செவிலியின் மகள்தான் தோழி என்பதை,

“தோழி தானே செவிலி மகளே” (தொல். களவியல், 35)

என்கிறார் தொல்காப்பியர். தலைவன் தலைவியிடையே அரும்பும் காதல் மலர்ந்து காய்த்துக் கனிவதற்குத் தோழி உறுதுணையாகிறாள். தலைவனும் தலைவியும் செல்வ நிலையில் ஓங்கி நிற்கும்போது தோழி, சொல், செயல் ஆகியவற்றை அவர்களுக்கு உணர்த்துகிறாள்.

தலைவியின் வாழ்வில் தோழியின் பங்கு முக்கியமானது. தலைவியும் தோழியும் உயிர்ப்பகுத்தன்ன மாண்பின், உயிர் ‘ஓர்’ அன்ன செயர்தீர் நட்பினர், இன்னுயிரன்னர், சிறுவயதிலிருந்தே உடன் விளையாடும் நட்பு. தலைவியின் முகம் மலரும் போதுதான் தோழியின் இதயமும் மலரும். தலைவன் வினைமுடித்து வரும்போதும் வரைவு மேற்கொள்ளும் போதும் வரைந்த பிறகும் அவள் மகிழ்ச்சியில் திளைக்கிறாள். தலைவிக்காக அச்சம், மடம், நாணம் ஆகிய பண்புகளில் தலைவன் தோழியின் துணையொடு களவை நீட்டிக்க நினைக்கிறாள். தலைவனின் இச்செயல் குறையுறுதல் என்றும், தலைவியின் இசைவு குறைநேர்தல் என்றும், தோழியின்

துணைநலம் குறைநயப்பித்தல் என்றும் கூறப்படுகிறது. தலைவிக்கு இருக்கும் ஏக்கத்தைத் தான் உணர்ந்து கொண்டதைத் தலைவிக்குக் கூறுகிறாள் தோழி.

“காமம் செப்ப நாணின்று கொல்லோ” (அகநானூறு, 330)

எனத் தோழி கேட்கும் வினாவில் தலைவனிடம் கொண்ட காமத்தைக் கூறுவதற்கு நாணி நிற்பதை விளக்குகிறாள்.

பெண்ணின் இதயம் ஆணின் அன்பையே நம்பி வாழ வேண்டும் என்று கட்டமைகிறது. தலைவன் பொருள் ஈட்ட பிரியும்போது தலைவியைவிட பொருள் முக்கியமா? என்ற வினாவினை தோழி எழுப்புகிறாள். தலைவியின் உள்ளத்தை நுட்பமாக உணர்ந்து பேசும் திறன் கொண்டவளாகத் தோழி அக இலக்கியத்தில் கட்டமைந்துள்ளாள்.

தலைவியை நாள்தோறும் காண இயலாவிடில் தலைவனால் அப்பிரிவைத் தாங்கவியலாது. அவ்வாறு ஏற்படும் பிரிவுதான் தலைவியை மணம் செய்வதற்கு வகை செய்யும். எனவே தலைவியை எளிதில் காண்பதற்கு இயலாத சூழ்நிலையைத் தோழி உருவாக்குகிறாள். அதனால் தலைவி பாதிக்கப்பட்டாலும் அவள் நல்வாழ்விற்காகக் காதலர்களிடையே பிரிவை ஏற்படுத்துகிறாள். இங்ஙனம் தலைவன், தலைவியின் உறவை வழப்படுத்தி அவர்களின் வாழ்வை இன்பத்தை நோக்கி நகர்த்துபவளாகத் தோழி விளங்குகிறாள்.

தலைவன் பொருள்வயிற் பிரிந்தபோது தலைவிக்கு ஏற்படும் இன்னல்களை, உணர்வுகளைத் தோழிதான் தலைவனிடம் பக்குவமாய் எடுத்துக் கூறுகிறாள். தலைவனின் ஆற்றலைப் புகழ்ந்தும், தலைவியின் அவலம் வெளிப்படுமாறு உரைத்தும், இடத்திற்குத் தகுந்தவாறு பேசக்கூடியவளாகவும் தோழி படைக்கப்பட்டுள்ளாள்.

இன்றைய துன்பத்தைத் தனிப்பதற்கு மாற்றுவழியாக நாளை இன்பத்தை நினைத்தல் சிறப்பு. இந்த மனப்பாங்கினைத் தோழி மேற்கொண்டு தலைவியின் துயரத்தை மாற்றுகிறாள். எதிர்காலத்தில் நிகழவிருக்கும் இன்பத்தினைக் கூறி தலைவியின் மனநிலையை மாற்றும் தோழியின் அனுபவமிக்க மனத்திறம் சங்க அகப் பாடல்களில் புலப்படுகின்றது.

அக இலக்கியங்கள் காட்டும் தலைவன் தன்னிகரில்லா தலைமையுடையவன். பழிக்கும் பாவத்திற்கும் அஞ்சும் தன்மையுடையவனாகவும், அறிவுடையவனாகவும் ஆண்மகனுக்கு இலக்கணம் காட்டுவர் தொல்காப்பியர். இதனை,

“பெருமையும் உரனும் ஆடுஉ மேன” (தொல். பொருள். களவு. 7)

என்னும் நூற்பா சுட்டும். இதனை,

“மகன் என்ற சொல் வெறும் ஆண்மகனை மாத்திரம் குறிக்கும் சொல் அன்று. நல்லாழின் பெருக்கால் எய்தலாகும் எல்லா உயர்வுகளும் ஒருங்கு வாய்க்கப்பெற்ற பெருந்தகையை மாட்டிலும் குறிப்பிடும் சொல் அது” (ந. சுப்பு ரெட்டியார், தொல்காப்பியம் காட்டும் வாழ்க்கை, ப. 57)

என்று குறிப்பிடுவர் ந. சுப்பு ரெட்டியார். தலைவன் எஞ்ஞான்றும் முன்னோர் பொருளை வைத்து அதிலிருந்து இன்பத்தை அனுபவிக்காதவனாகவும் தன் உழைப்பிலிருந்து ஈட்டிய பொருளின் வழிதான் இன்பத்தை நுகரவேண்டும் என்ற கொள்கையுடையவனாகவும் தன் உழைப்பின் பயனை உறவினர்கள் அனுபவித்து அவர்களின் துன்பத்தைத் துடைக்கின்ற பேருள்ளம் படைத்தவனாகவும் காட்டப்படுகின்றான்.

“தோழியை இரந்து பின் நிற்கும் தலைவன் இடித்துரைக்கும் பாங்கன் முன் மடல் வலித்த தலைவன், உடன்போகும் தலைவன், பிரிவு வலித்த தலைவன், இடைச்சுரத்து நின்ற தலைவன், பாசறைக்கண் தலைவன், வினைமுற்றி மீளும் தலைவன் எனப் பிரித்து அவன் செல்லும் சூழலை வகைப்படுத்திக் காட்டுவர்” (அ. இராமகிருஷ்ணன், அகமாந்தர்களும் கூற்றுகளும், ப. 67)

இத்தகைய தலைவன் மனவலிமை, உறுதி, காக்கும் திறன், பொருளீட்டும் குணம், குடும்பத்தைப் பேணுதல் முதலிய பண்புகளோடு விளங்கினான் என்று அகநானூறு எடுத்துரைக்கிறது.

தலைவனின் கோட்பாடுகள்

அகத்திணை காட்டும் தலைவன் கல்வி அறிவு, ஒழக்கங்களால் சிறந்தவன். வழிவழியே வரும் உயர்குடியில் பிறந்தவன். இவனும் தலைவியும் சிறந்த நட்பினை உடையவர்கள். தலைவன்தான் தலைவியின் உள்ளக்குறிப்பை அறிந்து தன் காதலை வெளிப்படுத்துபவனாக உள்ளான்.

நெல்லும் உப்பும நேரேயாகும் என்று சேரி தோறும் பேசுகின்ற ஒரு பெண்ணிடம் உன் உடம்பிலுள்ள உப்பின் விலை அறிந்திலமே என்று வினவுகின்றான். தலைவியின் பதில் அவனது உள்ளக் குறிப்பிற்கேற்ப முறுவலாகின்றது.

தலைவி வில்லைப்போல் செய்யப்பட்ட காற்சிலம்பை அணிந்து கொண்டு இரவுக்குறியில் வந்து நிற்க அஞ்சினாள். அவளைக்கண்ட தலைவன் இவள் முயங்கிப் பெயர்கின்ற கற்பில் சிறந்த பெண்ணோ அல்லது கயிர மலைச்சாரலில் உறையும் அணங்கோ என்று என்நெஞ்சம் அஞ்சுவதாக பேசுகின்றதை,

“கவிரம் பெயரிய உருகெழ கவாஅன்

நேர்மலர் நிறை சுனை உறையும்

சூர்மகள் மாதோ என்னும் என்நெஞ்சே” (அகநானூறு, 198: 15-17)

என்னும் அடிகளால் அறியலாம். இதில் சூரர மகளிருள் ஒருத்தியாகத் தலைவியை தலைவன் எண்ணுகின்றதை அறிய முடிகிறது.

தலைவி வீட்டிற்குத் தொண்டு செய்தல்

காதல் நோய் கொண்ட தலைவன் தலைவியின் வீட்டில் தொண்டு செய்தேனும் அவளை மணக்க விரும்பினான் என்று அகநானூறு சுட்டியுள்ளது. சிறந்த பொருட்களை எல்லாம் மரக்கலம் நிறைய கொண்டு வந்து விலையாகக் கொடுத்தாலும் கூட பெறுவதற்கு அரியவள் தலைவி. எனவே உப்புப் பாத்திகளில் அவள் தந்தைக்காகப் பணிசெய்து வருந்தியும், புணையொடு புகுந்தும், அவன் மயமாகியும் அவனைப் பணிந்தும், அவனைச் சார்ந்தும் இருந்தால் அவளைத் தமக்குத் தருவான் என எண்ணுகின்றான் தலைவன். இதனை,

“..... ஆய்தொடிக் குறுமகள்

நலம்சால் விழுப்பொருள் கலம்நிறை கொடுப்பினும்

பெறலருங் குரையன் ஆயின் அறம் தெரிந்து” (அகநானூறு, 280: 4-6)

என்னும் அடிகளால் அறியலாம். இதில் தலைவன் தான் விரும்பியதைப் பெற வேண்டும் என்ற இன்ப நாட்டத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

தலைவி கூற்றும் கோட்பாடுகளும்

அகத்திணை மாந்தர்களில் தலைவனுக்கு உறுதுணையாக வருபவள் தலைவி. இவள் விழத்தி, மனையோள் என்னும் பெயர்களால் சுட்டப்படுகிறாள். சங்க இலக்கிய அகத்திணைப்பாடல்களில் தலைவி கூற்றுப்பாடல்கள் பெரும்பாலும் அவளது உள்ளுணர்வைப் புலப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளன. அகநானூற்றில் தலைவியின் மனநிலை தலைவனின் மீது காட்டப்படுகிறது. தனக்குத் துணையாக வருகின்ற தோழியிடத்தில் தலைவனைப் பற்றிய எண்ணத்தையே வெளிப்படுத்துவதைப் புலவர்களின் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

“அகமாந்தர்களுள் தலைமை தலைவிக்கே என்றும் பிறமாந்தர்கள் தலைவி வழிப்பட்டவர்களே என்றும் தலைவியின் பண்புகளுள் முதலாவது கற்புடைத் திண்மையே என்றும்

பிற பண்புகள் கற்பினைச் சார்ந்து பொலிவன என்றும் நாம் தெளிய வேண்டும்” (தமிழ்க் காதல், ப. 31)

என்பார் டாக்டர் வ.சுப. மாணிக்கம்.

“திருமணத்திற்கு முன்பும் (களவியல் வாழ்வு), திருமணத்திற்குப் பின்பும் (கற்பியல் வாழ்வு) தனித்த முறையில் தலையாய பண்பு நலன்களைக் கொண்டவள் அகப்பொருள் பாடல்களில் இடம்பெறும் தலைவி ஆவாள். எல்லா நிலைகளிலும் அன்பு நலம் கனியப்பெற்ற அவள் வாழ்வே தலைவியைத் தன்னிகரற்றவளாக்குகிறது” (அகப்பாடல்களில் தலைவி, ப. 7)

என்று தலைவியின் சிறப்பை எடுத்துரைப்பார் ஈ.கோ. பாஸ்கரதாஸ். மேற்குறித்த விளக்கங்களில் இருந்து தலைவியின் பண்புநலன்களை அறிய முடிகிறது.

தலைவனை வாழ்த்தும் பண்பு

பெண்கள் தான் எத்தகைய துயரை அடைந்தாலும், தன் தலைவன் நலம்பெற்று வாழ வேண்டும் என்று எண்ணும் வழக்கம் இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. சங்க இலக்கிய தலைவியும் இவ்வெண்ணம் கொண்டவள் என்பதைத் தலைவியின் கூற்றின் மூலம் உணரமுடிகிறது. “குற்றம் சிறிதும் இல்லாதவராக இருப்பினும் அவர்கள் மீதும் குற்றமேற்றிப் பலரிடமும் சென்று புறங்கூறித் திரியும் இன்னாச் சொல்லை உடைய கொடிதறி மகளிர் என்னை இகழினும் இகழட்டும். என் அழகு ஒழியினும் ஒழியட்டும்இ எம் காதலர் என்றும் நோயற்றவராக சிறந்து வாழட்டும்” என்று வாழ்த்தும் மனம் கொண்ட தலைவி புறங்கூறும் பெண்கள் இருக்கும் ஊரை நல்லோர் வாழ்தற்கு அஞ்சுகின்ற மூதூர் எனக் குறிப்பிடுகின்றாள் தலைவி. இதனை,

“அழியா விழவின் அஞ்சுவரு மூதூர்ப்
பழியிலர் ஆயினும் பலர்புறங் கூறும்
அம்பல் ஒழுக்கமும் ஆகிய வெஞ்சொற்
சேரியம் பெண்டிர் எள்ளினும் எள்ளுக” (அகநானூறு, 115: 1-4)

என்ற பாடல்வழி இல்லற வாழ்விற்கு இன்றியமையாத உயரிய விழுமியம் வெளிப்படுதலைக் காணமுடிகிறது.

முடிவுரை

தலைவன், தலைவி இருவரும் இன்பவியலுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. காதல்வயப்பட்ட தலைவன், தலைவி திருமணத்திற்கு முன்பு துன்பப்பட்டாலும் அவர்கள் திருமணத்திற்குப் பின்னான இன்ப வாழ்வை எண்ணி துன்பத்தையும் இன்பமாக அணுகியிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. பெண்கள் தான் எத்தகைய துயரை அடைந்தாலும், தன் தலைவன் நலம்பெற்று வாழ வேண்டும் என்று எண்ணும் வழக்கம் இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. சங்க இலக்கிய தலைவியும் இவ்வெண்ணம் கொண்டவள் என்பதைத் தலைவியின் கூற்றின் மூலம் உணரமுடிகிறது

துணைநின்ற நூல்கள்

1. இராமகிருஷ்ணன், அ., அகமாந்தர்களும் கூற்றுகளும், சந்தியா பதிப்பகம், சென்னை, முதல் பதிப்பு, 2007.
2. சுப்பு ரெட்டியார், ந., தொல்காப்பியம் காட்டும் வாழ்க்கை, சந்தியா பதிப்பகம், சென்னை, முதல் பதிப்பு, 2011.
3. தொல்காப்பியர், தொல்காப்பியம் (இளம்பூரணனார் உரை), சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, 11ஆம் பதிப்பு, 2011.

4. பாஸ்கரதாஸ், ஈ.கோ., அகப்பாடல்களில் தலைவி, சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, முதல் பதிப்பு, 2009
5. மாணிக்கனார், வ.சுப., தமிழ்க் காதல், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை , 3ஆம் பதிப்பு 2010.
6., அகநானூறு (புலியூர் கேசிகன் உரை), சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, முதல் பதிப்பு, 2010.
7., குறுந்தொகை (புலியூர் கேசிகன் உரை), சரண் புகல், சென்னை, முதல் பதிப்பு, 2021.
8., (2003). நற்றிணை (துரைசாமிப் பிள்ளை. ஒளவை. சு - உரை), சாரதா பதிப்பகம், சென்னை முதல் பதிப்பு, 2003

References

1. Ramakrishnan. A., Agamaandhargalum Kootrugalum (First Edition), Sandhiya Padhippagam, Chennai, 2007
2. Subbu Reddyar. N, Tholkappiyam Kaattum Vaazhkkai, Sandhiya Padhippagam, Chennai, 2011.
3. Tholkappiyar, Tholkappiyam (Ilampooranar Urai), Saradha Padhippagam, Chennai, 11th Edition 2011.
4. Baskaradoss. E.G., Agappaadalgalil Thalaivi, Saradha Padhippagam, Chennai, First Edition, 2009.
5. Maanikkanaar, Va.Suba. Thamizh kadhal, Saradha Padhippagam, Chennai, 3rd Edition, 2010.
6. Aganaanooru, Puliyoor kesigan urai, Saradha Padhippagam, Chennai, 1st Edition, 2010.
7. Kurunthogai, Puliyoor kesigan urai, Saradha Padhippagam, Chennai, 1st Edition, 2010
8., Natrinai, Avvai su. Duaraisamy pillai urai, Saradha Padhippagam, Chennai, 1st Edition, 2003

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

லெனின்குமார். ச “செவ்வியல் இலக்கியங்களில் இன்பவியல் கோட்பாடுகள்” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 3, இதழ் 1, சனவரி 2023, பக். 28-34

Cite this Article in English

Leninkumar. S “ Theories of Hedonism in Classical Literature” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.3 Issue 1, January 2023, pp. 28-34

நவீன பெண் கவிகளில் பாரதியின் தாக்கம்

Impact of Bharathi in Modern Female poet's

முனைவர் போ.அனு, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, பூ.சா.கோ.கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் - 011

Dr B.Anu, Assistant Professor, Department of Tamil, PSG College of Arts and Science, Coimbatore – 011

DOI : 10.5281/zenodo.7567962

Abstract

Literature is a work of art created by man. Through literature, one can learn about the events taking place in the society and the events that have been completed. It is related to human life. Tamil literature has been developing from time to time. At the same time they are also changing from time to time. In each work, the new thoughts of the creator will come out with scholarly pursuits. This aspect varies according to the inner quest of man. A new variation in literary design will occur in the competition. New poems composed in this way have a special place in terms of word form and comprehension. Male poets like Abdul Rahman, Vairamuthu, Tamilanban and Chipi are creating their poems with feminist thought.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இலக்கியம் என்பது மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு கலை படைப்பாகும். சமுதாயத்தில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளையும் நடந்து முடிந்த நிகழ்ச்சிகளையும் இலக்கியத்தின் வாயிலாக அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. இது மனித வாழ்க்கையொடு தொடர்புடையது. தமிழ் இலக்கியங்கள் காலந்தோறும் வளர் நிலையைப் பெற்று வந்துள்ளன. அதே நேரத்தில் காலந்தோறும் மாறிவரும் தன்மையும் உடையன. ஒவ்வொரு படைப்பிலும் படைப்பாளியின் புதிய சிந்தனை ஓட்டங்கள் புலமை நாட்டத்தோடும் வெளிவரும். இப்புலமை மனிதனின் அகப்புற தேடலுக்கு ஏற்ப வேறுபடும். அத்தேடலில் இலக்கிய வடிவமைப்பில் புதிய மாறுபாடு நிகழும். அவ்வகையில் அமைந்த புதுக்கவிதை சொல் வடிவத்திலும் புரிதல் திறத்திலும் தனியிடத்தைப் பிடித்துள்ளன. புதுக்கவிஞர்களாகிய அப்துல் ரகுமான், வைரமுத்து, தமிழன்பன், சிற்பி போன்ற ஆண் கவிஞர்கள் பெண்ணியச் சிந்தனையொடு தங்கள் கவிதைகளைப் படைத்து வருகின்றனர்.

Keywords: பாரதி, பெண்ணியம், பாரதியம், பெண் கவிஞர்கள், தற்காலம், பெண் சிந்தனைகள்.

முன்னுரை

பெண்மை வாழ்கவென்று கூத்திடுவோமடா என்று மகாகவி பாரதியைப் பாடத் தூண்டியது எதுவெனில் அடிமைப்பட்டு கிடந்த பெண் சமுதாயத்தின் ஆறாத வடுக்குள்தான். காலத்தின் பாதையில் பல துயரங்களைக் கூட கடந்து வந்திருந்தாலும் பெண்கள் முழுமையாக விடுதலை அடையவில்லை என்பது தான் உண்மை. ஆணின் அதிகாரம் தன்னை முதன்மைப் படுத்தி ஆண்வழிச் சமூகமாக மாற்றியது வரலாறு. வரலாற்றைத் தாண்டி இன்றைய இயல்பான வாழ்விலும் ஆணைவிட பெண் தான் மிகுதியான துன்பத்தை அனுபவிக்கின்றாள். பெண்கள் குடும்ப அமைப்பிலும் சமூக அமைப்பிலும் பல்வேறு வாழ்வியல் சிக்கல்களை எதிர்கொள்கின்றனர்.

சாதி சமயம் மற்றும் சமுதாய பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகள் போன்றவற்றால் பெண்கள் ஒடுக்கப்பட்டும் மறுக்கப்பட்டும் வருகின்றனர். அவ்வகையில் பெண்கவிகளின் படைப்பில் மகாகவியின் சிந்தனை இழையோடி இருப்பதை எடுத்துரைக்கும் வகையில் இக்கட்டுரை அமைகிறது.

பெண் கவிகளில் பெண்

சங்க காலத்தில் சிறப்புற்றிருந்த பெண்களின்நிலை இடைகாலத்தில் தாழ்ந்துபோனது.பக்தி இயக்க காலத்தில் சமயத் தொண்டாற்றினர். புராணங்களில் காவியங்களில் பெண் பெருமைப்படுத்தப் பட்டாளே தவிர வாழ்க்கை நடைமுறையில் தாழ் நிலையிலேயே இருந்தாள். பிற்காலத்தில் தான் பெண்ணை கல்வி வீரம் ஆகியவற்றில் ஆணுக்கு சமமாக கருதப்பட்டாள். மங்கையராகப் பிறப்பதற்கே நல்ல மாதவம் செய்திட வேண்டும் என்ற கவிமணியின் வரிகளுக்கு ஏற்ப பெண்கள் தங்களுடைய தனித்தன்மைகள், சிறப்புகள், விருப்பங்கள், ஆளுமைத்திறன், நம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றைத் உணர்த்தி வருகின்றனர்.

புதுக்கவிதைக்கும் பெண்ணியத்திற்கும் புத்துயிர் ஊட்டும் வகையில் பாரதி படைப்புகள் அமைந்தன. புதுமைப்பெண்ணைப் படைத்தான். பெண்ணிய உரிமையைப் பறைசாற்றினான். பெண்விடுதலைக்குக் கும்மியடித்து பெண்ணடிமையை எதித்தார். சுதந்திரத்தை சுவாசிக்க செய்த பாரதியின் வழிவந்த பெண் கவிஞர்களும் பாரதியின் சாயலையும் கருத்தையும் அவரவர் நடையில் வடிவமைத்தனர்.

பெண்மைப் போற்றல்

மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையைக் கொளுத்துவொம் என்று பெண்ணுரிமைக்காகக் குரல் கொடுத்தவர் பாரதி. பெண்களை நாட்டின் பெரிய சக்தியாகவே மதித்தார். அவருடைய ஒவ்வொரு சொல்லும் பெண்களை தட்டியெழுப்பி தங்களது உரிமைக்காக போராட வைத்தது.

பெண்கள் பிறப்பே பாசம் என்று கருதும் காலத்தில்தான் பாரதி புதுமைப் பெண்ணுக்கு இலக்கணம் வகுத்து போற்றினார். 'அறிவின் வலிமையே வலிமை' என்பதால் நிமிர்ந்த ஞானச்செருக்கு இருப்பதால் செம்மை மாதர் திரும்புவதில்லையாம்' என்ற பெரும் நம்பிக்கையை பெண்கள் மீது வைத்தார். இதன் நீட்சியாக கவிஞர் வெண்ணிலா தாய்மையைப் போற்றி தாய்க்கு மேல் ஒரு தெய்வம் உண்டொ என்று வினவுகையில் பெண்மையைப் போற்றும் நெறியை உணரமுடிகிறது

அச்சம் மடம் நாணம் பயிர்ப்பு என்றே

ஆணிணம் ஏய்த்த ஏட்டைத் திருப்பு

வீட்டுச் சிறையில் சிறகைச் சுருக்கி

விரிக்கப் பயந்து கிடந்தது போதும்

பூட்டிய இரும்பு கூட்டினை உடைத்து

புதிய சரித்திரம் படைக்க வாராய் (பாடும் நிலா ப, 9)

என்ற வெண்ணிலாவின் வரிகள் பெண் விடுதலை பெறுவதற்கான வழிகளை எடுத்துக்காட்டி நம்பிக்கையூட்டுகிறது.

பெண்கல்வியும் சமத்துவமும்

புதுமைப் பெண்களுக்கு அடிப்படைத் தேவை கல்விஞானம் என்பதை 'ஞானம் நல்லறம் வரும் சுதந்திரம் நற்குடி பிறப்பு' என்கிறார் பாரதியார். பெண்களுக்கு மறுக்கப்பட்ட கல்வி தேவை. ஏனெனில் கல்வி கற்றப் பின்னரே சமூகத்தில் சமத்துவம் வளர ஆரம்பித்தது எனலாம். இன்றைக்கு பெண்கள் பல துறைகளிலும் சாதிக்கின்றனர். பாடசாலைகள் பல்கலைக் கழகங்கள் தொழில் நிறுவனங்கள் எல்லாவற்றிலும் பெண்கள் சாதிக்க பெண்கல்வி வளர்ச்சியடைந்தமையே காரணமாக இருக்கிறது.

சமுதாய வளர்ச்சி என்பது கல்வி வளர்ச்சியைப் பொறுத்தே அமைகிறது. அதிலும் பெண்கல்வி அடுத்தடுத்து வளர்ந்து வரும் சமூகத்தின் நிலையையும் சேர்த்து வளர்க்கும். பெண்கள் அறிவை வளர்த்தால் பேதமை அகற்றிடும் காணீர் (பாரதியார் கவிதைகள் பா.243) என்ற பாரதியின் வரிகளுக்கேற்ப விழிப்புணர்வு பெற்ற கல்வியின் பெருமையைமனைவரும் உணரும்போதுதான் உலகம் உயர்வடையும் என்ற கருத்தை மரியசெல்வம்

கல்வியால் உலகமே உய்வுறும் காணீர்

அறியாமை இருளதே அகன்றிடும் பாரீர்

இல்லாமை இல்லாத வரும் நன்னாள்

எல்லோரும் கற்றோராய் உருப்பெரும் பொன்னாள் (விடியலைத் தேடி ப.11)

என்று தெளிவுப்படுத்துகிறார்.

புதுமைப்பெண்

இடைகாலத்தில் உடல் வலிமையையும் உடல் உழைப்பையும்வைத்தே ஆண் இனத்தை முதன்மைப் படுத்தி பெணினத்தை இரண்டாம் தரமாகக் கருதியது. அன்றைய விவசாயத்தை அடிப்படையாக கொண்ட சமூகம் ஆண்களின் வலிமையையும் ஆண் குழந்தைகளின் நலனையும் மட்டுமே சிறப்பாகப் போற்றியது. வலிமை குன்றியவர் என்று எண்ணி வீட்டுக்குள்ளேயே கட்டுப்பாடுகளோடு முடக்கி வைத்தனர். இதனைக் கண்ட பாரதி பெண்ணின் தன் ஆர்வ சக்தி அவளது மனவலிமையில் உள்ளது என்று கோபத்தில் முழங்கினான். சுதந்திர வேட்கையை தூண்டி பெண்களுக்கு கல்வி உரிமை வேண்டும் என பல போராட்டங்களை நடத்திய பாரதி தன் எழுத்துகளால் தனது கருத்துகளை பெண்கள் மனதில் பதித்தவர்.

'மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையைக் கொளுத்தவோம்' என்று குரல் கொடுத்தவர் அப்பெண்களை நாட்டின் பெரிய சக்தியாகவே பார்த்தார். அவருடைய ஒவ்வொரு வார்த்தையும் பெண்களை தட்டியெழுப்பி தங்களது உரிமைக்கு போராட வைத்தது இக்கருத்தினை சியமளா பேபி புதுமைப் பெண் நிமிர்ந்து நடந்து நேருக்கு நேர் பார்த்து ஆணுக்கு பெண் சமம் என்றே முழங்குவாள்.யாருக்கும் அடிமையில்லை என்ற கருத்தையே தன் கவிதையில் கூறுகிறார்.

இவள் ஒரு புதுமைப் பெண்

தன் கையால் உழைத்துண்ணும்

த த் துவம் கொண்டவள்

மற்றவர் உழைப்பினில்

வாழ்க்கை வெறுப்பவள் (சியாமளா பேபி, உலகை செதுக்கும் உளி, ப 37)

என்ற வரிகளில் பாரதியின் கவிவரிகளான நிமிர்ந்த நன்னடை நேர்கொண்ட பார்வையும் நிலத்தில் யாருக்கும் அஞ்சாத நெறிகளும் என்ற பாரதியின் முழக்கம் ஒலிப்பதை உணரமுடிகிறது
பெண் விடுதலை

பெண்கள் முன்னேற்றம் பற்றிய ஒவ்வொரு கட்டுரையிலும் பாரதி மீண்டும் மீண்டும் சொல்வது பெண்கள் கல்வி அறிவுப் பெற வேண்டும் என்பதைத் தான். விடுதலை என்பது யாரும் கொடுத்து பெறுவது அல்ல. என்பதையும் சொல்லி கல்வி அறிவு பெற்ற பெண்கள் அதைத் தாமே தேடிக் கொள்ள வேண்டும் என்கிறார். விதவைபெண் பற்றியும்பெண் என்பவர்கள் 'கணவர்களை இழந்தவர்களே யன்றி உடம்பை இழக்கவில்லை. ஐம்புலன்களை இழக்கவில்லை உணர்வை இழக்கவில்லை, காம விருப்பத்தை இழக்கவில்லை, அவர்கள் கல்லாய்விட வில்லை என்ற கருத்தை ஆணித்தரமாகப் பதிவு எய்கிறார் பாரதி

'பெண்ணுக்கு ஞானத்தை வைத்தான் புவி பேணி வளர்த்திடும் ஈசன்

மண்ணுக்குள்ளே சில மூடர் அந்த மாதர் அறிவினை கெடுத்தான்

என்று பாடுகிறார் பாரதியார்.

இக்கருத்தினை பெண்கவிகளாகிய மதுமாலிகா, ஆனந்தி, சித்ரா என பலரும் தம் கவிகளில் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். கணவன் இறந்தபிறகு வெள்ளாடை உடுத்தலும் பூ, பொட்டு மற்றும் அணிகலன்கள் நீக்கப்பட்டுக் கரையும் இருளுக்குள் இவளின் கனவுகள் கருகிய காட்சிகளாய் உதிர்ந்த பூக்களாய் சிறைபட்டு விதி பொம்மைகளோடு நிறுத்திவைக்கப்பட்ட மதியற்ற மண்பொம்மையாகக் காட்சியளிக்கிறாள்.

விழியெங்கும்

இன்ப கனவோடு எதிர்பார்ப்பு

விடையோ

ஏமாற்று சாம்பல் நினைவோடு

அன்று

பலவண்ண அலைகள் இதயமெங்கும்

இன்றோ

வறண்ட பாலைவனக்காற்று

வந்துபோன மணல்மேடுகள்

வாழ்க்கைப் பாதையெங்கும்

(திலகவதி, வெற்றியின் வெளிச்சம் காண் பக் 69-70)

பெண்கள் இயல்பிலேயே சிறப்புடையவர்கள் இந்த உலகத்தின் உயிர்களை சிருஷ்டிக்கும் பெண்மது சமூகத்தில் போற்றப்பட வேண்டியவர்கள், இயல்பாகவே அறிவும் மனவலிமையும் மிக்க பெண்கள் சில மூட நம்பிக்கை மிக்கவர்களால் அடக்கப் படுகிறார்கள்

பெண்களுக்கு கல்வி மறுத்து அவர்களை சிறுவயதில் திருமணம் செய்து வைத்தல், கணவன் இறந்தவுடன் உடன்கட்டை ஏற செய்தல், வீட்டுக்குள் அடக்கிவைக்கும் முறைகள் காணப்பட்டன. இதனால் சமூகத்தில் பெண்கள் தங்கள் கனவுகளையும் ஆசைகளையும் தொலைத்து காலம் முழுதும் கண்ணீரில் உழன்றனர். இன்றைக்கு பெண்கள் கல்வி முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளதால் பெண்கள் இன்று வன்முறைகளுக்கு எதிராக அச்சமின்றி குரல் கொடுத்து வருகின்றனர். அதன் கண்ணோட்டத்தில் கவிஞர் ஆனந்தி மனித நேயப் பூ என்ற கவிதையில் முற்போக்கு சிந்தனையை முன்வைக்கிறார். இதுபோன்றே பல கவிஞர்களும் விதவைப் பெண்கள் பிறரால் ஒதுக்கப்பட்டு ஜடப்பொருளாக கருதப்படுவதைச் சுட்டிக்காட்டி மறுமணம் செய்துகொள்வதற்கு முன்வர வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தி காட்டுகின்றனர்.

இன்றைய பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகள்

இன்றைக்கு பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகளுக்கு அடக்குமுறை மிக்க சமூகமே காரணமாக இருக்கிறது. பெண்பிள்ளைகளுக்கு திருமணம் செய்து வைத்தவுடன் பெற்றோர்களின் கடமை முடிந்ததாக கருதுகிறார்கள். இதனால் பெண்களின் கனவுகள் சிதைந்து போகின்றன. திறமையும் அறிவும் இருந்தாலும் கூட பெண்களை விரும்பிய துறையில் செல்ல குடும்பங்கள் அனுமதிப்பதில்லை. வீடுகளில் இருக்கும் பெண்கள் அதிகம் குடும்ப வன்முறைகளால் பாதிக்கப்படுகின்றனர். பிரச்சனைகளுக்கு நியாயம் கேட்குமளவுக்கு தைரியமும் அறிவும் இல்லாமையினாலேயே பெண்கள் அடக்கப்படுகின்றனர். இந்நிலைமை இன்று கணிசமாக மாறியுள்ளது.

பந்தயங்களில் பணயமாக்கப்பட்டேன்

கோயில்களில்

விக்கிரகங்களாக்கப்பட்டேன்

எனக்காய்ப் போர் தொடுத்தார்கள்

கவர்ந்தவனிடமிருந்து மீட்டார்கள்

காவியம் படைத்தார்கள் (கனிமொழி, கருவரை வாசனை ப. 35)

முடிவுரை

பெண்கவிகள் பெண் சமூகம் முன்னேறுவதற்கான பாடுபொருளைக் கொண்டு பல கவிகள் படைத்துள்ளனர். அவற்றுள் பல்வேறு தளங்களில் பெண்கள் கொடுமைகளை அனுபவிக்க வேண்டிய சூழலையும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர். இவற்றுள் பாரதியின் தாக்கமும் சாயலும் இழையோடி இருப்பதை இங்கு காணமுடிகிறது. பெண்ணுக்கு கிடைக்கவேண்டிய சுதந்திரமும் உரிமையும் கொடுக்கப்படாமல் மறுக்கப்பட்டபோது அதை எதிர்த்து கொடுக்கப்பட்ட மறுப்புக் குரலாக பெண்ணிற்கான எழுத்து திகழ்கின்றது. கல்வியறிவு பெற்ற பெண்கள் ஆணாதிக்கத்திற்கு

ஆளாகமல் வாழமுடியும் என்பதை முற்போக்கு சிந்தனையின் வெளிப்பாடு ஆகும். சமூகத்தில் பெண்கள் நிலை எவ்வகை தாழ்வும் இன்றி சமூக நல்லிணக்கம் உருவாக பாரதியின் வழியிலே வந்த புதுமைப் பெண் கவிகளின் படைப்பும் உறுதிசெய்கின்றன

துணைநின்ற நூல்கள்

1. பாரதியார், பாரதியார் பாடல்கள், , பூம்புகார் பிரசுரம், சென்னை, நான்காம் பதிப்பு - 1984
2. வெண்ணிலா, பாடும் நிலா, ராஜ ராஜேஸ்வரி புத்தகம் ஆலயம் சென்னை, 26. முதல் பதிப்பு, 2004
3. கனிமொழி, கருவரை வாசனை, விஜயா பதிப்பகம், கோயம்புத்தூர்- 06, முதல் பதிப்பு, 2005
4. திலகவதி, வெற்றியின் வெளிச்சம் காண், மணிமெகலை பிரசுரம், சென்னை,17, முதல்பதிப்பு, 2004.

Reference

1. Bharathiar, Bharathiar Songs, Poompugar Prasuram, Chennai, 4th Edition, 1984
2. Vennila, Padum Nila, Raja Rajeswari Book Alayam, Chennai – 26, 1st Edition, 2004
3. Kanimozhi, Karuvarai Vasana, Vijaya Pathippagam, Coimbatore – 06, 1st Edition, 2005
4. Thilagavathi, Vetriyin Velicham Kan, Manimegalai Prasuram, Chennai-17, 1st Edition, 2004

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

அனு. போ “ புகையிலைவிடு தூது நூலில் தொன்மம்” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 3, இதழ் 1, சனவரி 2023, பக். 35-40

Cite this Article in English

Anu B“ Comparative approaches in Panavidu thoothu nolgalil thoothu porul” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.3 Issue 1, January 2023, pp. 35-40

சங்க அக இலக்கியங்களில் நீர்வாழ் விலங்குகள்
Aquatic animals in Sangam Agam Literature

முனைவர் க. வெள்ளியங்கிரி, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் கலை அறிவியல் தமிழ்க்கல்லூரி, பேரூர், கோயமுத்தூர்.

Dr K.Velliyangiri, Assistant Professor, Department of Tamil, Thavathiru Santhalinga Adigalar Arts Science Tamil College, Perur, Coimbatore

DOI : 10.5281/zenodo.7567964

Abstract

Sangam literature is an ancient literature that originated in Tamil land. There is a lot of information about people's life, culture and other living things. Through them we can learn about the organisms that live on land and water. The aquatic fauna recorded in the Sanga literature, which is part of the Sanga literature, contains a lot of information about their anatomy and habitat. Aayirai, arel, shrimp, kelira, carp, kolamin, shark, perumin, varal, swordfish and otter are displayed along with their peculiarities. Palatinate literature is a treasure trove of diverse disciplinary ideas. Studies in the field of bioecology are increasing nowadays. Such studies are also beneficial for the global movement. When this kind of research in literature takes place by presenting the ancient literature, one can feel the inheritance of the ancients. In this way the Old Tamil people have recorded the characteristics of the creatures in their environment in their ancient literature, the Sangha Literature. This review article examines aquatic animals, the manner in which they are shot, and records of their habitats, among the aquatic species that constitute the only domestic literature.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சங்க இலக்கியங்கள் தமிழ் நிலத்தில் தோன்றிய தொன்மைவாய்ந்த இலக்கியங்கள். அவற்றில் மக்கள் வாழ்வியல், பண்பாடு, பிற உயிரின வாழ்வியல் எனப் பரவிக்கிடக்கும் தகவல்கள் ஏராளம். அவற்றின் மூலமாக நிலத்திலும் நீரிலும் வாழக்கூடிய உயிரினங்களைப்பற்றி அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. சங்க இலக்கியங்களுள் ஒருபகுதியான சங்க அக இலக்கியங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள நீர்வாழ் விலங்கினங்கள் அவற்றின் உடலமைப்பு வாழிடம் என்ற பல தகவல்களைக் கொண்டமைந்துள்ளன. அயிரை, ஆரல், இறால், கெளிறு, கெண்டை, கொழுமீன், சுறா, பெருமீன், வரால், வாளை ஆகிய மீன்களும் நீர்நாயும் அவற்றின் சில தனித்தன்மைகளுடன் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

Keywords: சங்கம், சங்க இலக்கியம், அகப்பாடல்கள், கடல்வாழ் உயிரினங்கள், நீர் வாழ் விலங்குகள், மீன்கள், கயற்கணம், இறால் மீன், அயிரைமீன், பெருமீன்

முன்னுரை

பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் பல்வேறுபட்ட துறைசார்ந்த கருத்துகளின் கருவூலமாக விளங்குகின்றன. உயிரியல் சூழலியல் பின்புலத்திலான ஆய்வுகள் தற்காலத்தில் பெருகிவருகின்றன. இவ்வகை ஆய்வுகள் உலக இயக்கத்திற்குப் பயன் நல்குவனவாகவும் அமைகின்றன. இலக்கியங்களில் இத்தன்மையான ஆய்வுகள் பழமையான இலக்கியங்களை முன்வைத்து நிகழும்பொழுது தொல் சமுதாயத்தின் மரபறிவினை உணரமுடியும். அவ்வகையில் தொல்தமிழ் மக்கள் தங்கள் சூழலில் வழங்கிவந்த உயிரினங்களின் தன்மைகளைத் தமது தொன்மைவாய்ந்த இலக்கியங்களான சங்க இலக்கியங்களில் பதிவுசெய்துள்ளனர். அதன் ஒருகூறான அக இலக்கியங்களில் கானலாகும் நீர்வாழ் உயிரினங்களில் நீர்விலங்குகள், அவை சுட்டப்படும்விதம், அவற்றின் வாழிடம்பற்றிய பதிவுகள் ஆகியவற்றை ஆய்வதாக இவ்வாய்வுக்கட்டுரை அமைகின்றது.

நீர்வாழ் விலங்குகள்

நிலத்தில் உயிரினங்கள் வாழ்வதுபோன்று நீரிலும் வாழ்வது அனைவரும் அறிந்ததே. உலகில் நிலத்தின் பரப்பைக் காட்டிலும் நீரின் பரப்பே மிகுதி. அதன் அடிப்படையில் நீர் என்பது நிலத்தைக் காட்டிலும் பரந்துபட்ட வாழிடமாக அமைகின்றது. நீர் வாழிடம் என்பது பரந்துபட்ட கடற்பகுதி எனும் நிலையில் மட்டுமல்லாமல் நிலப்பகுதியில் அமையப்பெற்ற ஆறு, குளம், ஏரி, அணை போன்றவற்றையும் உள்ளடக்கியதாகவுள்ளது. உவர் நீர், நன்னீர் என்ற இருநிலைகளில் நீர்நிலைகளைப் பகுக்கலாம். கடல் உவர் நீரைக் கொண்டது. நிலப்பரப்பில் காணப்படும் ஆறு, குளம், குட்டை போன்றவை நன்னீரைக் கொண்டமைவன. இதன் அடிப்படையில் நீர்விலங்களை நன்னீர் விலங்குகள், உவர்நீர் விலங்குகள் எனப் பகுக்கலாம். நீர்விலங்குகள் என்றதும் நமக்கு முதலில் நினைவிற்கு வருவன மீனினம் எனலாம். ஆனால் நாம் அறியாத எண்ணற்ற உயிரினங்கள் நீரில் வாழ்கின்றன. சங்க அகப்பாடல்களில் நீர்வாழ் உயிரிகளான மீன்கள், நீர்நாய் பற்றிய தகவல்கள் காணப்படுகின்றன.

மீன்கள்

சங்க அகப்பாடல்களில் நன்னீரில் வாழும் மீன்கள் உவர்நீரில் வாழும் மீன்கள் என வாழிடப் பகுப்பின் அடிப்படையிலான இருவகை மீன்களும் சுட்டப்பட்டுள்ளன. அயிரை, ஆரல், இறால், கெளறு, கெண்டை, கொழுமீன், சுறா, பனைமீன், வரால், வாளை ஆகிய மீனினங்கள் சங்க அகப்பாடல்களில் காணப்படுகின்றன. இம்மீனினங்களில் சிலநன்னீர் உவர்நீர் என இருவகை நீரிலும் வாழும் தன்மையவாய் உள்ளன. இவை மட்டுமின்றி பொதுவாக மீனைக் குறிக்கும் வகையில் சங்க அகப்பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. ஒரு குறிப்பிட்ட மீனினத்தைச் சுட்டாமல் பொதுவாக மீன், மீனினம் என்றும் கயல் என்றும் சுட்டி இப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. இதனை,

“வாடப் பூவின் பொய்கைநாப்பன்

ஒடுமீன் வழியிற்”

“ஆனாது அலைக்குங் கடல்மீன் அருந்தி”

(நற்றிணை-16)

(மேலது-382)

“பழனப் பனமீனருந்த”	(ஐங்குறுநூறு-70)
“இனமீ னிருங்கழி”	(குறுந்தொகை-9,324)
“கடல்பாடழிய இனமீன் முகந்து”	(அகநானூறு-30)
“நீர்முதிர் பழனத்து மீனுடன் இரிய”	(மேலது-46)
“மீன்முதிர் இலஞ்சிக் கலித்த தாமரை”	(மேலது-186)

எனும் பாடலடிகளால் அறியலாம். மீனினைமானது கயல் எனச் சுட்டப்படுவதை,

“கயற்கணங் கலித்த பொய்கை ஊர”	(நற்றிணை-230)
“கயலார் நாரை போர்விற சேக்கும்”	(ஐங்குறுநூறு-10)

எனும் பாடலடிகளால் உணரலாம். மேற்கண்ட பாடலடிகளின் வாயிலாக கடல், கழிமுகம், பொய்கை ஆகிய இடங்களில் வாழும் தனித்த மீன்களையும் மீனினைத் தொகுப்புகளையும் மீன், மீனினை, கயல், கயற்கணம் போன்ற சொற்களின் மூலமாக சங்க அகப்பாடல்கள் சுட்டுவதை அறியலாம்.

மீன் இனத்தின் வகைமை சுட்டாமல் பொதுவான பெயராகச் சுட்டும் முறைமையில் ‘சிறுமீன்’ என்றபதம் அமைவதைக் காணமுடிகின்றது. இது உடலளவில் சிறுத்த தோற்றங்கொண்ட மீனைக் காட்டுவதாக அமைவதை

“உறுகழிச் சிறுமீன் முனையிற்”	(குறுந்தொகை-296)
“நனையகாஞ்சிச் சினைய சிறுமீன்”	(ஐங்குறுநூறு-1)
“பூத்தமாஅத்தப் புலாலஞ் சிறுமீன்”	(மேலது-10)
“யறுகழிச் சிறுமீனா ரமாந்தும்”	(மேலது-165)

எனும் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. ‘சினையசிறுமீன்’ என்னும் பதம் ‘சினையை உடையசிறுமீன்’ எனப் பொருள்படுகின்றது. அதாவது சினையை உடைய ஈனுந்தன்மை வரப்பெற்ற சிறியமீன் என இதனை விளக்கலாம். முட்டை ஈனும் தன்மைவரப்பெற்ற சிறுமீன் என்பதால் முட்டையிடும் அளவிற்கு முதிர்ந்த சிறுமீன் என்பதை உணரலாம். இது சிறிய உடலமைப்பைக் கொண்ட தனித்த மீனினைத்தைக் காட்டுவதாகத் தெரிகிறது. சிறுமீன் என்ற சொல்லைத் தவிர கழிமுகத்தில் வாழ்ந்தன்மை மற்றும் மருதநில நன்னீரில் வாழ்ந்தன்மை ஆகியன சுட்டப்பட்டுள்ளன. சரியாக இது எந்த மீனினை என அறியுமாறில்லை.

அயிரைமீன்

அயிரைமீன் மிகச்சிறிய உருவமைப்பு கொண்டது. குளம், குட்டை, ஆறு போன்ற நன்னீர் நிலைகளில் இது காணப்படும். இம்மீனின் பெயர் நேரடியாகவே சங்க அகப்பாடல்களில் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

“இருஞ்சேற்று அயிரை தேரிய தெண்கழிப் பூவுடைக் குட்டந் துழவுத் துறைவன்”	(நற்றிணை-272)
“அயிரை யாரிரைக் கணவந் தாங்குச்”	(குறுந்தொகை-128)
“நாரைநிரைபெயர்ந் தயிரை யாரும்”	(மேலது-166)

“அயிரை பரந்தவந்தண் பழன்”;

(மேலது-178)

“இருங்கழி மருங்கின யிரையாரும்”

(ஐங்குறுநூறு-164)

எனும் பாடலடிகளில் அயிரைமீனானது கடல்பகுதியிலும், கழிமுகங்களிலும், மருதநிலத்தின் பழனத்திலும் காணப்பட்டதைப் பதிவுசெய்கின்றன. இது நன்னீர்ப் பகுதிகளிலும் சாதாரணமாகக் காணப்படும் மீனினமாகும். இது நன்னீர்ப் பகுதியில் இருப்பதை ஒருபாடல் மட்டுமே பதிவுசெய்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. “அயிலை” எனும் பெயரில் அகநானூறு இம்மீனைச் சுட்டுவதை,

“குறுங்கண் அவ்வலைப் பயம்பாராட்டிக்

கொழுங்கண் அயிலை பகுக்குந் துறைவன்”

(அகநானூறு-70)

எனும் பாடலடியால் அறியலாம். சிறிய உருவைக் கொண்ட மீனாதலால் “குறுங்கண்” கொண்ட வலையைப் பயன்டுத்திப் பிடிக்கப்பட்டதை இப்பாடலடிகள் காட்டுகின்றன.

ஆரல் மீன்

கதிர் போன்ற கூரிய மூக்கினை உடைய ஆரல் மீனினை “கதிர் மூக்குஆரல்” (மேலது-246)

என அகநானூறு சுட்டுகின்றது.

“ஆர லருந்த வயிற்ற”

(குறுந்தொகை-114)

“ஆர லார்கையஞ்சி றைத் தொழுதி”

(கலித்தொகை-75)

எனும் பாடலடிகளும் ஆரல் மீனைச் சுட்டுகின்றன. சங்க அகப்பாடல்களில் நெய்தலாகிய உவர் நீர்ப் பகுதிமற்றும் மருதமாகிய நன்னீர்ப் பகுதி ஆகிய இரு இடங்களிலும் இம்மீன் இடம்பெறுகின்றது.

இறால் மீன்

சங்க அகப்பாடல்களில் இறால் மீன் இறா, இறவு, இறால் என்ற பெயர்களில் சுட்டப்பட்டுள்ளது. இறால் மீனின் நிறம், வடிவம், வாழிடம் போன்றவை தெளிவுறச் சுட்டப்பட்டுள்ளன. இறால் மீன்களின் வாழ்விடம் பெரும்பான்மையும் உவர்நீர் வாழிடமாகிய கடலாகும். நன்னீர்ப் பகுதிகளிலும் இறால் காணப்படுவதுண்டு. இதனை “இறால் மீன்கள் பொதுவாக கடல் நீரில் வாழ்பவை. இவற்றில் தனிச் சிறப்பான ஒருவகை நன்னீரிலும் வாழும்;” (ச.முகமது அலி, இயற்கை செய்திகள் சிந்தனைகள், பக்கம்- 56) எனும் கருத்துதெளிவிக்கும். சங்க அகப்பாடல்களில் கடல், கழிமுகம், மருதம் மற்றும் குறிஞ்சிநிலத்தின் நன்னீர்ப் பகுதிகளில் வாழும் இறால் மீன்கள் சுட்டப்பட்டுள்ளன. பெரும்பான்மையும் கடற்பகுதி இறாமீன்கள் சுட்டப்பட்டுள்ளன. மருதநிலத்தில் வாழும் இறால் மீனை அகநானூற்றின் தொன்னூற்றாறு, இருநூற்று எண்பத்தாறாம் பாடல்களும் குறிஞ்சிநிலத்தின் இறாமீனை அகநானூற்றின் நூற்றைம்பத்திரண்டாம் பாடலும் காட்டுகின்றன. இறாலானது வளைந்த முதுகுப்புறத்தினையும் வளைந்தகால்களையும் கொண்ட உருவமைப்பைக் கொண்டது. இத்தன்மையினை முடங்கிறா, முடக்கால் இறவு எனச் சங்க அகப்பாடல்கள் சுட்டுவதை,

- “முடிவலை முகந்த முடங்கிறா” (நற்றிணை-49)
 “முடங்குபுற இறவின் மோவாய் ஏற்றை” (மேலது-211)
 “முடக்கா லிறவின் முடங்குபுறப் பெருங்கினை” (குறுந்தொகை-109)
 “முடங்குபுற இறவோடினமீன் செறிக்கும்” (அகநானூறு-220)

எனும் பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன. இறால் மீனின் தலையானது மெல்லியதாக முன்பாக நீட்டியது போல் இருப்பது “துய்த்தலை” (நற்றிணை-111, அகநானூறு-376) எனச் சுட்டப்பட்டுள்ளது. இவை இறாமீனின் பொதுவான உடலமைப்பினைக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. சிவந்த நிறமுடைய இறால் மீனை

- “சேயிறா வெறிந்தசி றுவெண் காக்கை” (நற்றிணை-31)
 “பெருஞ்சேய் இறவின் துய்த்தலை” (மேலது-358)
 “பெருங்கடல் பரப்பில் சேயிரால் நடுங்க” (அகநானூறு-60)

எனும் அடிகள் சேயிறா என்றும் சேய் இறா என்றும் சுட்டுகின்றன. வெள்ளை நிறமுடைய இறாமீனை,

- “சிறுவெள் இறவின் குப்பை யன்ன” (மேலது-152)
 “வெள்ளிறாக்க கனவும் நள்ளென் யாமத்து” (மேலது-170)

எனும் அகநானூற்றடிகள் ‘வெள் இறா’ எனச் சுட்டுகின்றன. சிவந்த நிறமுடைய இறால் மீன் வெண்மை நிறமுடைய இறால் மீன் என நிற அடிப்படையிலான இருவகை இறால் இனங்கள் சங்க அகப்பாடல்களில் சுட்டப்பட்டுள்ளன.

சங்க அகப்பாடல்களின் வழி கடல் பகுதிகளிலும், கழிமுகங்களிலும், பொய்கைகளிலும் வாழும் இறாமீன்கள் சுட்டப்பட்டுள்ளதையும், நிறத்தின் அடிப்படையிலான இருவகை இனங்களையும் அறியமுடிகின்றது.

கெளிற்றுமீன்

கெளிற்றுமீன் என்பது தற்காலத்தில் கெளுத்திமீன் எனச் சுட்டப்படுகின்றது. சங்க அகப்பாடல்களில் கெளிறு, கெடிறு என்ற பெயர்களில் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

- “முள்ளெயிற்று பான்மகளின் கெடிறு சொரிந்த” (ஐங்குறுநூறு-47)
 “இருங்கழி யினக்கெடிறாருத் துறைவ” (மேலது-167)
 “சினைக்கெளிற் றார்கைய” (நற்றிணை-70)

எனும் பாடலடிகளால் இதனை அறியலாம். கெளுத்திமீன்கள் பெரும்பான்மையும் நன்னீரில் வாழக்கூடியனவாகும். கழிமுகப் பகுதிகளிலும் இம்மீன்கள் காணப்பட்டதை ஐங்குறுநூறு பதிவு செய்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

கெண்டைமீன்

கெண்டைமீன் என்பது நன்னீரில் வாழும் மீன்வகையாகும். ஆறு, குளம், குட்டை, ஏரிகளில் காணப்படும். மருதநிலத்தின் ஆழமானகுளத்தில் கெண்டைமீன் காணப்படுவதை,

“குண்டு நீரிலஞ்சிக் கெண்டை கதூஉம்
தண்டுறை யூரன்”

(குறுந்தொகை-91)

எனும் குறுந்தொகைப் பாடலடி காட்டுகின்றது.

“குருகுகொளக் குளித்த கெண்டையயல்”

(மேலது-127)

“கெண்டைபாய்தர வவிழ்ந்த”

(ஐங்குறுநூறு-40)

எனும் பாடலடிகள் கெண்டை மீனினைச் சுட்டியமைவதைக் காணமுடியும். தற்காலத்தில் மீன்வகைகளில் சுட்டப்படும் கடலா, ரோகு, மிர்கால் ஆகியவை இக்கெண்டைமீன் இனங்களே ஆகும். மேலும் வெள்ளிக் கெண்டை, புற்கெண்டை போன்றவை வெளிநாட்டிலிருந்து கொண்டுவரப்பெற்ற கெண்டைமீன் வகைகளாகும்.

கொழுமீன்

சங்க அகப்பாடல்களில் சுட்டப்படும் ‘கொழுமீன்’ என்ற பதத்திற்கு உரையாசிரியர்கள் சில இடங்களில் கொழுத்தமீன் என்றும் கொழுவியமீன் என்றும் மீனின் உடல் வளர்ச்சியின் காரணப்பற்றி உடல் பெருக்க முற்றமீனைப் பொதுவாகக் குறிக்கும் வகையில் விளக்கம் கூறியுள்ளனர். ஆனால் “கொழுமீன்” என்பது தனித்த ஒருமீன் வகை என்பதை,

“அயிலை துழந்த அம்புளிச் சொரிந்து

கொழுமீன் தடியொடு குறுமகள் கொடுக்கும்”

(அகநானூறு-60)

எனும் அகநானூற்றுப் பாடலடிகள் விளக்குகின்றன.

‘கொழுமீன்தடி’ என்பது ‘கொழுமீனின் கருவாடு’ என்று பொருள்படும். மீன் உயிருடன் இருக்கும் பொழுதோ அல்லது பிடித்த உடனோ அதன் சதைப்பற்று கருதி கொழுமீன் எனலாம். ஆனால் மீன் கருவாடாகிய பின்பு சதைப்பற்று சுத்தமாகச் சுண்டி வறண்டு போய் காணப்படும். அந்த நிலையில் அதனை ‘கொழுமீன்’ எனச் சதைப்பற்றுக் காரணமாகச் சுட்டுவது இயலாததாகும். அவ்வகையில் சதைப்பற்று வறண்டு கருவாடாகிய தடியைச் சுட்டும் போது ‘கொழுமீன் தடி’ எனச் சுட்டுவது மீனினத்தின் தனியொரு வகையாகிய கொழுமீனின் கருவாட்டை என்பது விளங்குகிறது. எனவே கொழுமீன் என்பது தனியொரு மீன்வகையே எனத் துணியலாம். கொழுமீனின் தலையில் நிணம் நிறைந்த இருக்கும் என்பது,

“நெய்த் தலைக் கொழுமீன்”

(நற்றிணை-291)

எனும் நற்றிணையடியால் அறிவருகின்றது. சங்க அகப்பாடல்களில் கொழுமீன் பற்றிய செய்திகள் யாவும் நெய்தல் திணையில் வருவதால் கொழுமீன் கடலில் வாழும் மீன்வகை என்பது தெளிவாகின்றது.

சுறாமீன்

சுறாமீன் என்பது கடற்பகுதியில் வாழும் மீனினமாகும். சுறாமீன்கள் பெரிய உடலமைப்பினைக் கொண்டவை. இவை சிறியமீன்கள் மற்றும் பிற கடல்வாழ் உயிரினங்களை உணவாக உண்பவை. சங்க அகப்பாடல்களில் சுறாமீனானது சுறா, சுறவு, கோட்டுமீன் என்ற பெயர்களில் வழங்கப்படுகின்றது.

“கோட்சுறாவழங்கும் வாட்கேழ் இருங்கழி”

(மேலது-78)

“வாள்வாய்ச் சுறவின் பனித்துறைநீந்தி”

(அகநானூறு-187)

“கொடுந்திமிற் பரதவர் கோட்டும் னெறிய”

(குறுந்தொகை-304)

எனும் பாடலடிகள் சுறாமீனானது கழிமுகத்தில் இருத்தல், பரதவர் அதனைப் பிடித்தல் போன்ற செய்திகளைக் காட்டுகின்றது. சுறாமீனானது தன்னைப் பிடிக்க பரதவர் விரித்தவலையைக் கிழித்தகாட்சியை,

“கோட்சுறாக் கிழித்தகொடுமுடிநெடுவலை”

(அகநானூறு-340)

“கோட்சுறா எறிந்தெனச் சுருங்கிய நரம்பின்

வலையுந் தூண்டிலும்”

(நற்றிணை-207)

எனும் சங்க அகிலக்கியப் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. சங்கஅகப்பாடல்களில் மீன் இனங்களில் சுறாமீன் மிகுதியும் பேசப்பட்டுள்ளது. மனிதர்களைத் தாக்குதல், பிற உயிரினங்களைத் தாக்குதல் போன்ற செய்திகளும் காட்டப்பட்டுள்ளன.

பெருமீன்

சங்க அகப்பாடல்கள் சிலவற்றில் ‘பெருமீன்’ எனும் பதம் சுட்டப்பட்டுள்ளது. இதற்குச் சில உரையாசிரியர்கள் பெரிய மீன் என்று பொருளுரைத்துள்ளனர். ஆனால் இது கூறப்பட்டுள்ள விதம் பற்றியும் இதனைப் பரதவர் பிடிக்கும் முறைமை பற்றியும் ‘பெருமீன்’ என்பது திமிங்கிலத்தைச் சூட்டுகிறது என நிறுவுகிறார் பி.எல். சாமி (பி.எல்.சாமி,சங்க இலக்கியத்தில் விலங்கின விளக்கம், பக்கம் 431). சங்க அகப்பாடல்களில் பரதவர்கள் பெருமீனைப் கயிற்றின் நுனியில் கட்டப்பட்ட எறியுளியைக்கொண்டு தாக்கிப்பிடிக்கும் முறைமை சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது. இது திமிங்கிலத்தைப் பிடிக்கும் முறையாகும். தற்காலத்தில் இம்முறையிலேயே திமிங்கிலம் பிடிக்கப்பட்டு வருவதாகக் கூறுகின்றனர். திமிங்கலம் பிடிக்கப்படும் பொழுது அதன் குருதியால் கடலே மாறுபடுவதாகவும் சுட்டப்பட்டுள்ளது. இதனை

“குறியிறைக் குரம்பைக் கொலைவெம் பரதவர்

எறியுளி பொருத ஏழுறு பெருமீன்

புண்ணுமிழ் குருதி புலவுக்கடல் மறுப்பட”

(அகநானூறு-210)

“கயிறு கடையாத்த கடுநடை எறிஉளித்

திண்திமில் பரதவர் ஒண்சுடர் கொளீஇ

நடுநாள் வேட்டம் போகி வைகறைக்

கடல்மீன் தந்து”

(நற்றிணை-338)

எனும் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. நெய்தல் நிலமக்கள் பெருமீனாகிய திமிங்கிலத்தை வேட்டையாடிய விதத்தையும். பண்டைய தமிழ் மக்கள் இதனை உணவாக உண்டனர் என்பதையும் இதனால் அறியமுடிகிறது.

வரால் மீன்

வரால் மீன் எனப்படும் ஒருவகை மீனினம் சங்க அகநூல்களான ஐங்குறுநூற்றிலும், அகநானூற்றிலும் சுட்டப்பட்டுள்ளது. இதனை,

- “வரால் செரிந்தவட்டியுண் மனையோள்” (ஐங்குறுநூறு-48)
 “பகுவாய் வராஅல் பல்வரி இரும்போத்து” (அகநானூறு-36)
 “நாள்துறைப் பட்டமோட்டிருவராஅல்” (மேலது-196)
 “தான்புனலடைகரைப் படுத்தவராஅல்” (மேலது-216)

எனும் பாடலடிகளால் உணரலாம். மேற்கண்ட பாடலடிகள் யாவும் மருதத்திணைப் பாடல்களாக அமைந்திருப்பது, வரால் மீனினம் நன்னீரில் வாழ்வது என்பதைக் காட்டுகின்றது. “இதுநன்னீரில் வாழும் மீன்” (மா.இராசமாணிக்கனார், பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி, பக்கம்-613) எனும் இராசமாணிக்கனாரின் கூற்று இதனை உறுதிப்படுத்துகிறது.

வாளை மீன்

மீனினங்களுள் ஒன்றாய வாளைமீன் பற்றிய பதிவுகள் சங்க அகப்பாடல்களில் காணப்படுகின்றன. இதனை,

- “இருஞ்சவல் வாளை பிறழும் ஊர்” (நற்றிணை-400)
 “கணைக்கோட்டு வாளை” (குறுந்தொகை-164)
 “வாளை வெண்போத்து உணீஇய நாரைதன்” (அகநானூறு-276)

எனும் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன. வாளை மீனானது நீர்நாய்க்கு உணவாகும் தன்மையினை,

- “அரிற்பவர்ப் பிரம்பின் வரிப்புற நீர்நாய்”
 “வாளை நாளிரை பெறுஉ மூரன்” (குறுந்தொகை-364)
 “பொய்கைப் பள்ளிப் புலவுநாறு நீர்நாய்”
 வாளை நாளிரை பெறுஉ மூர்” (ஐங்குறுநூறு-63)

எனும் பாடலடிகளால் அறியலாம். வாளை மீனானது மருதத் திணையில் மருத நிலத்தின் பின்புலத்திலேயே சுட்டப்பட்டுள்ளது.

- “அறல்வார் நெடுங்கயத்து அருநிலை கலங்க
 மாலிருள் நடுநாள் போகித் தன் ஐயர்
 காலைத் தந்த கணைக்கோட்டு வாளைக்கு” (அகநானூறு-126)

எனும் அகநானூற்று அடியில் நெடுங்கயத்தில் இருளில் சென்று ஐயர் தந்த வாளை எனவரும் செய்தி கடலில் பிடிக்கப்பட்டதாக இருக்குமோ? எனத் தோன்றுகிறது. வாளை மீன் கடலிலும் காணப்படும் என்பதால் அவ்வாறும் இருக்கக்கூடும். இப்பாலடிதவிர மற்ற அனைத்துப் பாடல்களிலும் ஐயத்திற்கிடமின்றி குளம், பழனம் என நன்னீர் மீனாகவே வாளை காட்டப்பட்டுள்ளது.

நீர் நாய்

சங்க அகப்பாடல்களில் நீர்நாய் பற்றிய செய்தி தெளிவுறக் காட்டப்பட்டுள்ளது. நீர்நாய் ஆறு, ஏரி, குளம், கழிமுகப் பகுதிகளில் வாழும் இயல்புடையது. மீன், நத்தை, நண்டு, மற்றநீர் விலங்குகளை உண்ணும்.

“பொய்கைப் பள்ளிப் புலவுநாறு நீர்நாய்

வாளை நாளிரை பெறாஉ மூர்”

(ஐங்குறுநூறு-63)

“அரிற்பவர்ப் பிரம்பின் வரிப்புற நீர்நாய்”

(குறுந்தொகை-364)

“பொய்கை நீர்நாய் புலவுநாறு இரும்போத்து”

(அகநானூறு-386)

எனும் பாடலடிகளில் பொய்கையில் நீர்நாய் இருந்தது சுட்டப்பட்டுள்ளது. நீர்நாயின் முதுகில் மயிர்கற்றை வரிபோன்று இருப்பதை வரிப்புற நீர்நாய் எனும் தொடர் காட்டுகின்றது. தமிழ்நாட்டின் ஈரோடு மாவட்டம் கொடிவேரி பவானியாற்றுப் பகுதிகளில் இருபது வருடங்களுக்கு முன்னர் நீர்நாயைக் காணமுடிந்தது என்றும் தற்போது காணமுடிவதில்லை எனக் கூறுகின்றனர். அப்பகுதியினர் நீர்நாயை ‘மீனாய்’ எனச் சுட்டுகின்றனர்.

முடிவுரை

சங்க அகப்பாடல்களில் நீர்வாழ் விலங்குகள் என்ற நிலையில் சில மீனினங்கள் மற்றும் நீர்நாய் பற்றிய பதிவுகள் அமைந்துள்ளன. மீன்களுள் நன்னீரில் வாழும் மீன்கள் உவர்நீரில் வாழும் மீன்கள் என வாழிடப் பகுப்பின் அடிப்படையிலான இருவகை மீன்களும் சுட்டப்பட்டுள்ளன. மீனினங்களுள் அயிரை, ஆரல், இறால், கெளிறு, கெண்டை, கொழுமீன், சுறா, பெருமீன், வரால், வாளை ஆகிய மீனினங்கள் சுட்டப்பட்டுள்ளன. இம்மீனினங்களில் சிலநன்னீர் உவர்நீர் என இருவகை நீரிலும் வாழும் தன்மையவாய் உள்ளன. இத்தகைய வாழிட அடிப்படையிலான மீனினங்களை வகைப்படுத்தி அறிந்துகொள்ளும் அளவிற்கு சங்கத் தமிழர்கள் தெளிவான அறிவுடையவர்களாக விளங்கினர் என்பதைச் சங்க அகப்பாடல்கள்வழி உணரமுடிகின்றது. நன்னீர்நிலைகளில் அருகிவரும் நீர்வாழ் விலங்கான நீர்நாய் அதன் உடலமைப்பு சுட்டி பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. இத்தன்மைகளின் அடிப்படையில் சங்க இலக்கியங்கள் பல்லுயிரியத் தகவல் பொதிந்த களஞ்சியமாக விளங்குவதை அறியமுடிகிறது.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. இராசமாணிக்கனார்.மா, பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி, சாகித்திய அகாதெமி வெளியீடு, சென்னை, முதல் பதிப்பு, 2012
2. சாமி பி.எல்., சங்க இலக்கியத்தில் விலங்கின விளக்கம், திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம் லிமிடெட், சென்னை, முதற்பதிப்பு, ஆகஸ்ட் 1970
3. சோமசுந்தரனார் பொ.வே. (உரை), ஐங்குறுநூறு, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிட்., சென்னை - 600 018, 2009
4. நச்சினார்க்கினியர் (உரை), கலித்தொகை, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிட்., சென்னை 600 018, 2007

5. நாராயணசாமி ஐயர் அ. பின்னத்தூர், (உரை), நற்றிணை, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசத்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிட்., சென்னை - 600 018, 2007
6. தமிழண்ணல். முனைவர் (உரை), குறுந்தொகை, கோவிலூர் மடாலயம், கோவிலூர் - 630307, முதற்பதிப்பு, ஏப்ரல் 2002.
7. முகமது அலி. ச., இயற்கை செய்திகள் சிந்தனைகள், இயற்கை வரலாறு அறக்கட்டளை, பொள்ளாச்சி - 642 103, இரண்டாம் பதிப்பு, 2015.
8. வேங்கடசாமி நாட்டார் ந.மு. நாவலர், (உரை), அகநானூறு களிற்றியானை நிரை, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசத்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிட்.. சென்னை 600 018, 2009.

References

1. Rasamanikkanar M, Pathuppattu araichi, Sagithya Acadamy Veliyeedu, Chennai, Mudal pathippu, 2012
2. Samy P.L., Sanga ilakkiyathil Vilangina vilakkam, Tirunelveli thennindiya saivsithanda Nootpatippuk kalagam lit, Chennai, mudal pathippu, Aug 1970
3. Somasundaranar Po.Ve. (urai), Aingurunooru, Tirunelveli thennindiya saivsithanda Nootpatippuk kalagam lit, Chennai - 600 018, 2009
4. Nachinarkkiniyar (urai), Kalithogai, Tirunelveli thennindiya saivsithanda Nootpatippuk kalagam lit, Chennai – 600018, 2007.
5. Narayanasamy Ayyar A. Pinnathur (urai), Natrinai, Tirunelveli thennindiya saivsithanda Nootpatippuk kalagam lit, Chennai-600018
6. Tamilannal munaivar (urai), Kurunthogai, Kovilur madalayam, Kovilur-630 307, Mudatpathippu, April 2002
7. Muhamadu Ali Sa., Iyarkai seithigal sindanaikal, Iyarkai varalaru Arakkattalai, Pollachi - 642 103, Iranda pathippu, 2015
8. Vengadasamy nattrar Na.Mu. Navalur (urai), Agananooru, Tirunelveli thennindiya saivsithanda Nootpatippuk kalagam lit, Chennai 600018, 2009

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

வெள்ளியங்கிரி.க “ சங்க அக இலக்கியங்களில் நீர்வாழ் விலங்குகள்” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 3, இதழ் 1, சனவரி 2023, பக். 41-50

Cite this Article in English

Velliyangiri K “ Aquatic animals in Sangam Angam Literature” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.3 Issue 1, January 2023, pp. 41-50